XXXVII. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. JANUÁR 29.

Ludas Matyi

Endrődi István rajza

UTCÁN DRÁGÁBB

– Ne értsen félre, Icuka, csak telefonálni jöttem!

Produkció-ó-ó

Sok év óta először elmentem a Nagycirkuszba, miután az Esti Hírlap kritikusa keményen megbírálja a jubileumi gálaműsort. Figyelmemet a kritika egyértelmű megállapításai keltették fel: „silány műsor volt ez, egyhangú produkciók, köztük néhány kirívóan rossz is." Különösen elmarasztalta a vízilovat, mert 10 esztendő alatt sem fejlődtek képességei, most sem produkált semmit. No, ezt megnézem, határoztam el, kirívót amúgyis ritkán lát egy magamfajta jegyzetíró.

Laikus véleményem szerint ez valóban nem egy fényes cirkusz. A műsor nem felel meg teljesen az elvárásoknak. A vízilóval kapcsolatban azonban fel kell tenni a kérdést: kapott-e a tíz esztendő alatt figyelmeztetést, elküldték-e továbbképzésre? Vagy netán áll mögötte valaki? Mivel nem kritikus, hanem jegyzetíró vagyok, ilyesmik jutnak az eszembe. És azt is hangsúlyozni kívánom, hogy ebben a Nagycirkuszban azért nem minden rossz, az eredmények is szembeötlőek! Nekem például kifejezetten tetszett a medveszám, meg az ugrószám. És a hideg futkározott a hátamon a „7 évig a bilin" című produkció alatt. Ez arról szól, hogy valaki feltalálja a zenélő bilit, de 7 év kell ahhoz, hogy megkapja a szabadalmi védettséget, mert akkorra fejeződnek be a vizsgálatok, amelyek igazolják, hogy a találmány „lerövidíti a szobatisztaságra nevelést". Közben már a külföld is érdeklődik iránta, egy osztrák cég 30 000 darabra jelent be igényt és miután 7 év elteltével az illetékesek felállnak a zenélő biliről, megkezdődhetnek az export-tárgyalások. No és a koronadugót eltüntető bűvész száma? A gyártó ide-oda szaladgál, mert az import alapanyag nem érkezett meg és azért szaladgál, mert ide-oda küldözgetik, csak éppen senki nem intéz semmit. Amikor aztán jön a drámai forrpont: az üdítő- és sörgyártó üzemeket már a leállás fenyegeti „a záróelemek hiánya miatt", végre megindul a gépezet és elővarázsolják az alapanyagot.

...De most jövök rá, hogy valamit összekevertem! Hiába, nem vagyok gyakorlott cirkuszi kritikus: a zenélő edényről a Nagyítóban, a koronadugók tavaly nyári eltűnésének hátteréről a Népszabadságban olvastam. E produkciók bírálata természetesen más stílust követel, ezért csak annyit kívánok mondani, hogy ejnye-ejnye, ki kell küszöbölni az ilyen hiányosságokat. Meg azt idézni, hogy „amíg baj nem lett, hiába járkáltunk fűhöz-fához. Egy kis előrelátással elmarad ez a cirkusz". Ezt nem én mondom, ezt a Mátravidéki Fémművek igazgatója nyilatkozta a Népszabadságnak.

Földi Iván

Vállalati születésnap

Olvastam a lapokban, hogy negyedszázados születésnapja alkalmából a Magyar Cirkusz és Varieté Vállalat sajtótájékoztatót tartott.

Sajnáljuk kissé, hogy e huszonötödik évfordulón leginkább csak a vállalatot ünnepelhetjük – a varietét (varietéket) nem. Merthogy most már nincsenek. Mi azonban ama legöregebb magyar emberek közé tartozunk, akik emlékeznek rá, hogy valamikor, e vállalat megalakulása táján, még varieték is léteztek székesfővárosunkban. A Budapest Varieté például, a Kulich Gyula (azelőtt Kálvária) téren. Vagy a Kamara Varieté, a Lenin körúton, amely tán utolsó mohikánként tartotta magát, míg végül néhány esztendeje meg-Játékszínesedett. Tarka Színpad is volt valaha, varieté a Dohány utca és a Nyár utca sarkán. Nem beszélve – de erre aztán igazán csak a legeslegöregebb pesti magyar emberek emlékeznek – a Royal Revü Varietéről, az Alpesi Faluról, Ósbudaváráról.

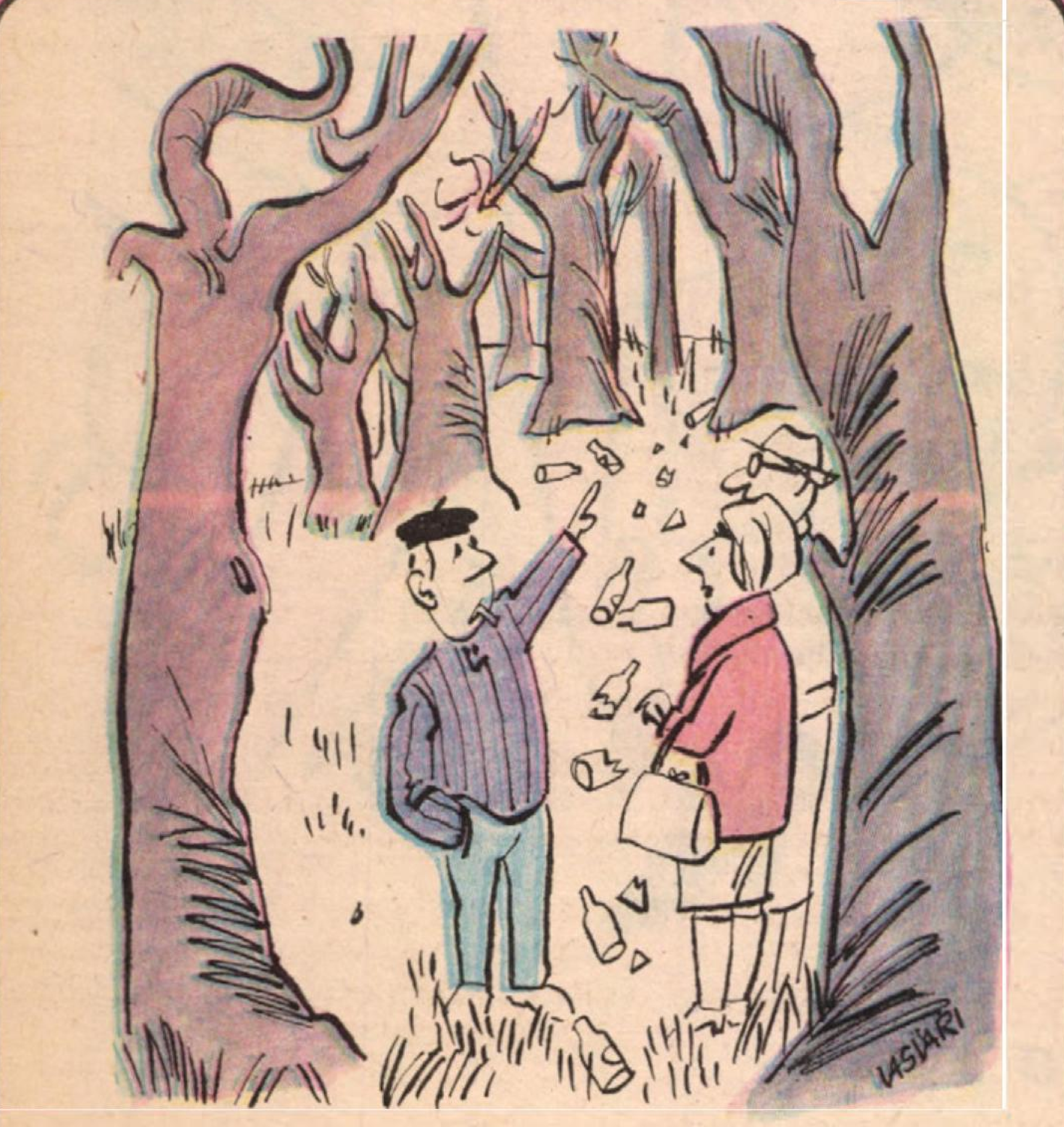
Valószínű, hogy ez a sok varieté zavarta a vállalat adminisztrációját, így hát az évek folyamán sorra megszüntették őket. Helyes is, untig elég, ha a vállalat marad. Ezen a sajtókonferencián különben arra is felhívták a figyelmet, hogy a Fővárosi Nagycirkusz újjáépítésének kereken tíz esztendeje. (Az is szép jubileum!) Lehet, hogy mire ennek is eljön a huszonötödik születésnapja – már cirkusz se lesz Pesten, kizárólag csak vállalat?

Barabás Tamás

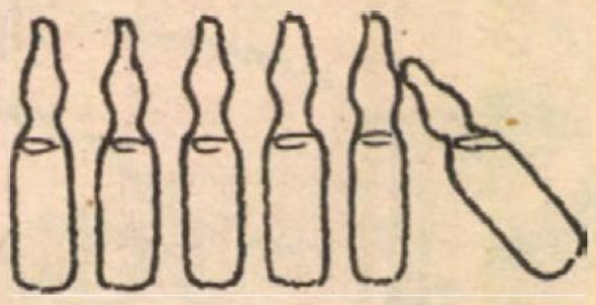
TATAROZÁS

– Mindenki a légópincébe! Már csak ott van víz és fűtés!

– Csak menjenek az eltört sörösüvegek mentén, ott kell lennie az építkezésnek.

Lehet-e néhány ampullával több?

Kisebb nyavalyámból következőleg, az orvos egy **harminchat** injekcióból álló kúrát írt elő. Amikor az erre kijelölt patikában bemutattam a meglehetősen költséges, külföldi (s nyilván devizáért beszerzett) gyógyszerre szóló receptet, a pult mögött némi zavar támadt. Rövid tanácskozás után megkérdezték: adhatnak-e az előírt mennyiség helyett **negyvenet?**

Amikor otthon kibontottam a kapott két dobozka egyikét, az, eredeti csomagolású dobozt, a mellékelt leírásból kiderült, hogy nem az orvos tévedett a dózis megállapításában. A cég ugyanis harmincas és hatos egységekben hozza forgalomba a gyógyszert. Nyilván ők is ismerik a szükséges mennyiséget.

Hogy kerül hát akkor mégis tíz darab a másik dobozba, amely a gyógyszertári vállalat cégjelzését hordozta? Nos, hiszik, nem hiszik – úgy, hogy az eredeti hatos lapocska mellé még négy darab, gondos kézi munkával „kiszerelt", egyenként kis papírdarabkákba göngyölt ampullácska okozta a felesleget.

Hogy miért? Biztosan azért, mert a tíz kerek szám, könnyebb vele számolni... Vagy, ki tudja, hátha egy pár ampulla eltörik használat közben... Vagy – de nem folytatom. Már rájöttem, én sosem tudom utolérni honi leleményeseink végtelen ötletgazdagságát...

Bán Róbert

AZ UTOLSÓ TANGÓ

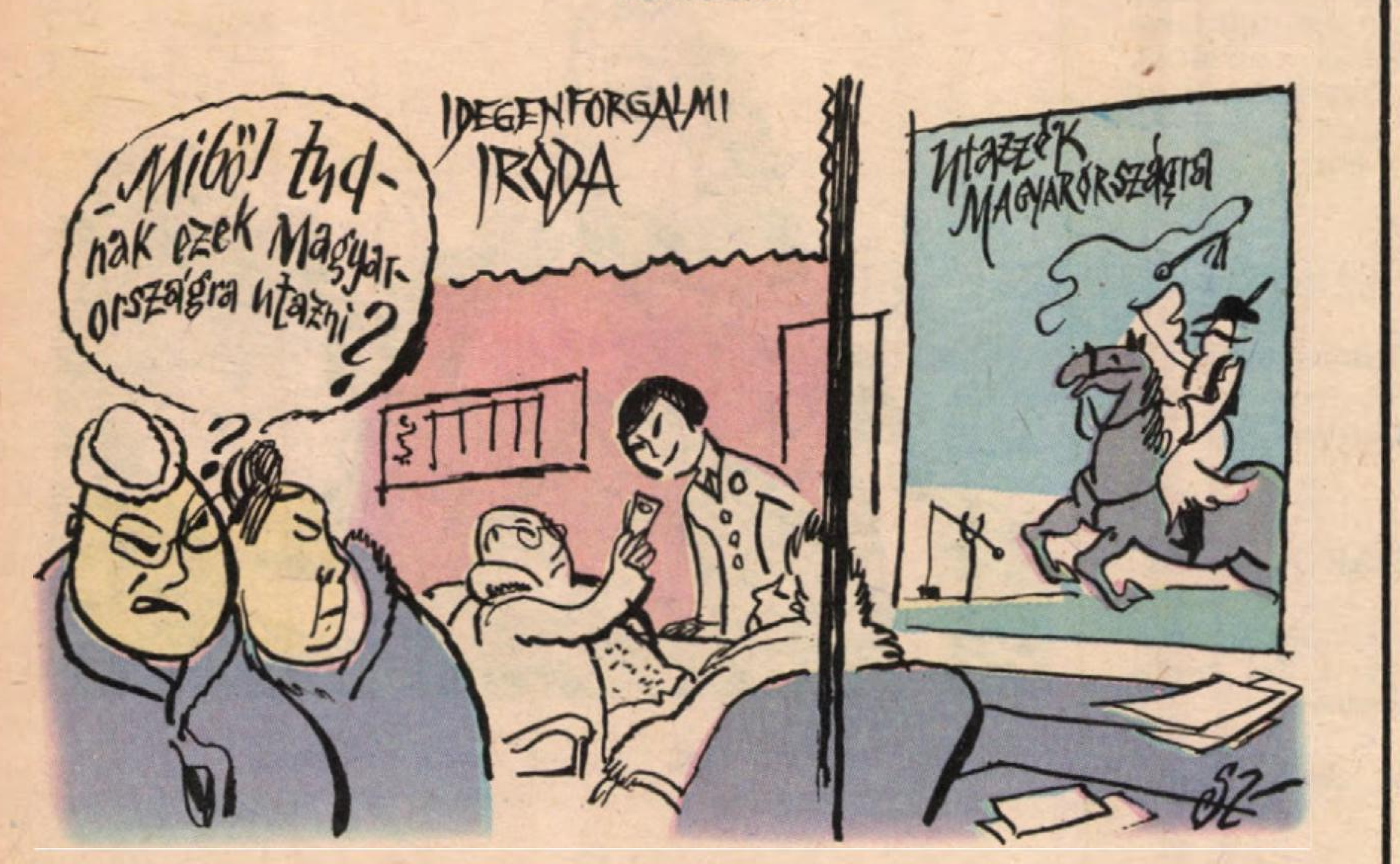
– Egy életre elbúcsúzhatsz fiam a farsangtól, ha belekezdünk a lakásépítkezésbe!

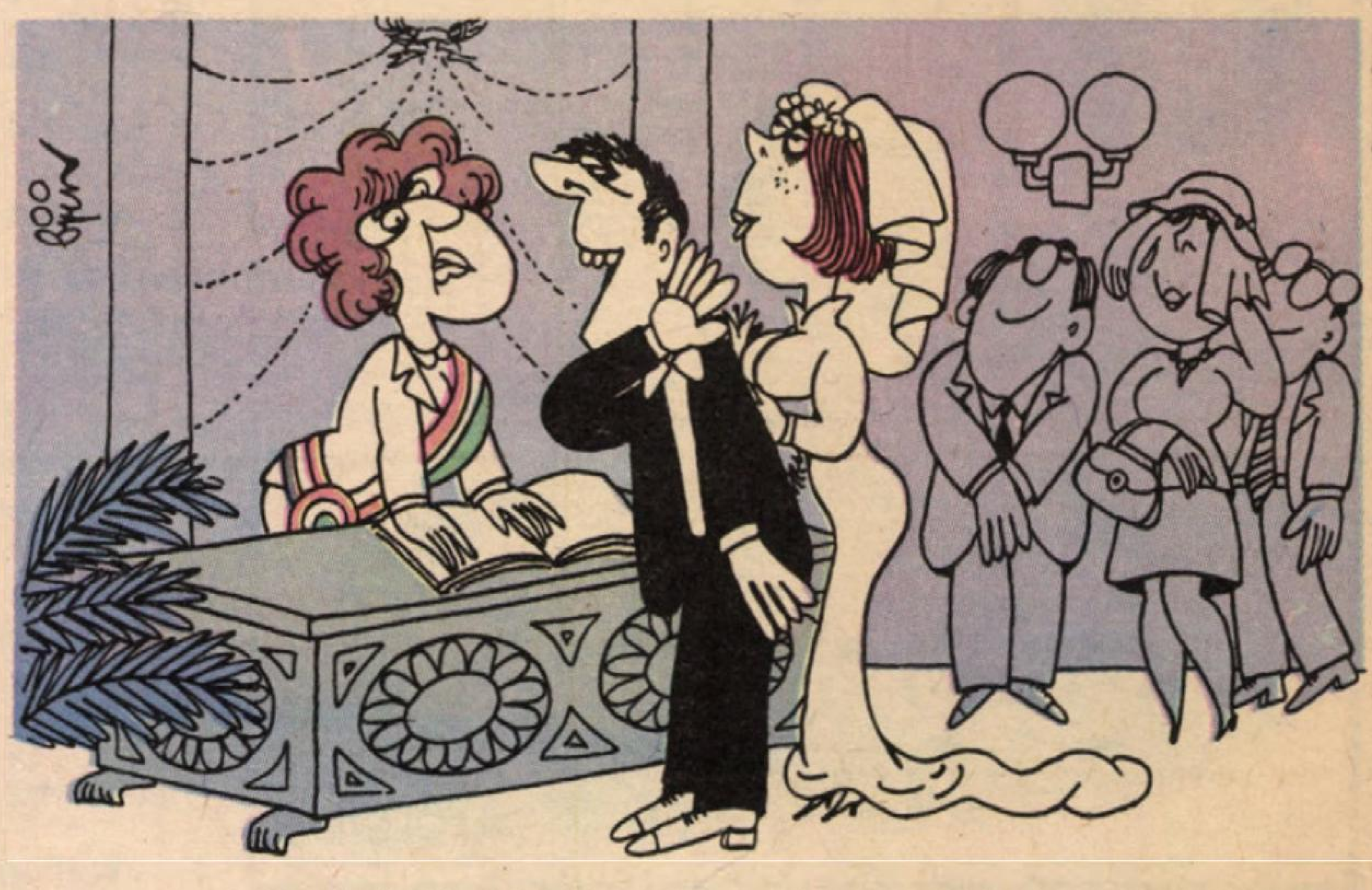
A TERRORIZMUS LÉLEKTANA

– Bocsánat, ezt ön vesztette el, signor?

TOKIÓBAN

– Az örök hűségről jobb ha nem tetszik beszélni! Ez nyitott házasság lesz.

Örömünkre szolgál, hogy komoly, ám felületes laptársainkat megelőzve, elsőnek számolhatunk be a szenzációról: a ráfizetéses kis üzletekért folyó versenytárgyalások során Kisztihand Jenő, a Fércművek nyugdíjasa szerződéses alapon bérbe vette a magyar labdarúgást. Lapunk munkatársának rögtön a versenytárgyalás után alkalma nyílt rövid beszélgetést folytatnia Kisztihand Jenővel, aki a várakozás ellenére teljesen normális ember benyomását keltette.

— Van két kefém, meg egy rongyom — mondta Kisztihand Jenő —, hát szerettem volna megszerezni a Sróg utcai cipőpucoló stand bérletét. De túl nagy volt a tülekedés, hát gondoltam szerényebb leszek, beérem a magyar futballal, azért nem licitál a kutya sem.

— Volt szíve tízezer forint óvadékot letenni a magyar labdarúgásért?

— Miért, maga szerint nem ér annyit?

— Pardon, itt nem ön kérdez, itt én kérdezek. A szerződés szerint önnek 35 hónap alatt másfél milliót kell befizetnie. Sikerülhet?

— Fix, hogy sikerül.

— Hogyan ígérheti meg így, látatlanban?

— Nézze, a magyar futball körül annyi mindent ígértek már látatlanban... eggyel több, vagy kevesebb, ki nézi azt? Egyébként nagy terveim vannak. Mindent elölről akarok kezdeni. Már a 13 éveseк válogatottját is azért küldtem ki Argentínába. Szeretném, ha legalább tíz évig kinn maradnának.

— Tíz évig? Miért?

— Addig sem tanulnak rosszat.

— De itthon is vinni kell valahogyan a boltot.

— Világos. Összeírom a játékosokat, és amelyiknek nincs kettőnél több ballába, mind eladom nyugatra. Ez a nagy üzlet.

— Hogyhogy?

— Itthon nincs gond velük, kinn megtanulnak focizni és még egy csomó pénzt is kapok értük.

— De mi lesz a magyar szurkolókkal?

— Azok tódulni fognak a pályára. Bevezetem a békebeli focit. A tévében úgyis azt hallottam, hogy Habsburg-nosztalgia van ma nálunk. Nézze, a Bach-korszak színvonalán még a maiak is elfociznak. Deák Ferenc lesz a szakbizottság vezetője, Ferenc Jóska meg a középcsatár.

— Jóságos ég, Ferenc Jóska rég meghalt.

— Majd eljátssza Garas Dezső. Nem, az nem jó. Garas tud focizni. Csala Zsuzsa fogja játszani. A kétfejű sas lesz a játékvezető. Jobb csőrében sárga lap, bal csőrében piros lap. A söprögető Ferenc Ferdinánd és Gavrilo Princip lesz egy személyben. És a második félidő közepén lerúgja egymást.

— De hiszen ez kész őrület!

— Miért? A miskolci Csárdáskirálynőben szabad, a pesti Népstadionban nem szabad?

— Jó! És, ha válogatott meccset kell játszani?

— Újabb nagy üzlet. Senki nem fogja észrevenni a különbséget. A válogatott csapat posztjait bérbeadom. Nyugdíjasbérleteket bocsátok ki a beállósok helyére. Nászutasok féláron adhatnak haza.

— Borzasztó. Hiszen ezt a csapatot a leggyengébb ellenfél is úgy megveri, mint a kétfenekű dobot.

— Mondom, hogy senki sem fogja észrevenni a különbséget. Ily módon aztán a pályák többsége is felszabadul, ami újabb hatalmas nyereséggel kecsegtet. Az üresen maradt játékteret ugyanis bevetem hajdinával.

— Hajdinával? A futballpályát?

— Miért? Tudja mennyivel rentábilisabb a magyar mezőgazdaság, mint a magyar futball?! Így legalább a mai válogatottak is szóhoz jutnak. Majd beállnak a hajdina közepébe.

— Minek?

— Hogy a varjak ne menjenek a vetésre.

— Na és a vezetőség?

— Ne aggódjon, rájuk is gondoltam. Az elnök majd kiáll a pálya szélére, kap egy mikrofont és közvetít.

— Mit közvetít, ember? Hogy hogyan nő a hajdina?

— Az teljesen mindegy, hogy mit közvetít. Legalább újra igazolja, amit jó tíz éve úgyis mindenki tud a magyar futballról.

— Micsodát?

— Hogy jobb hallgatni, mint nézni.

Peterdi Pál

SZILÁNKOK

ANTITALENTUM

A boxmeccsen az edző bedobta a törülközőt, de nem találta el a ringet.

TÚLÓRA

— Amit reggel hattól kettőig nem végzek el, az kettőtől hétig marad elvégzetlenül.

NEMZETKÖZI HELYZET

— Most, kedves hallgatóink, jó híreket mondunk, de valódiságukért nem vállaljuk a felelősséget.

SZEMTELENSÉG

Az új albérlő felvett a szobájába egy új albérlőt.

ÁLDOZATVÁLLALÁS

Van, aki úgy gondolja, az áldozatvállalásból már kiveszi a részét azzal, ha őérte hoznak áldozatot.

ELÉGEDETLENSÉG

— A félóra ebédidő még a fogyókúrámhoz is kevés.

ÜZLETBEN

— Ezt az árut bátran ajánlhatom a kedves vevőnek. Valódi műanyagutánzat.

KÜLÖNC

Y. a tízparancsolatból semmit sem tart be. Esetleg ha volna egy tizenegyedik . . .

JÓ SZERVEZŐ

A harmadik általánosba járó Pisti már most szervezi az érettségi találkozóikat.

SZERÉNY SZERELMI VALLOMÁS

— Nem ígérhetem, hogy az egész életemet neked áldozom, de a kedd, és a csütörtök a tiéd.

MEGHÍVÓ

Holnap reggel nyolc órakor nyitjuk meg új vendéglátóipari egységünket. Kérjük kedves vendégeinket, lehetőleg még aznap délelőtt tessék felkeresni éttermünket, mert délutánra már csorbák, töröttek a poharak, tányérok, evőeszközök, és már a kiszolgálás sem az igazi.

SZÉP KIS RÁDIÓ

— Mit lehet fogni a zebrádiódon?

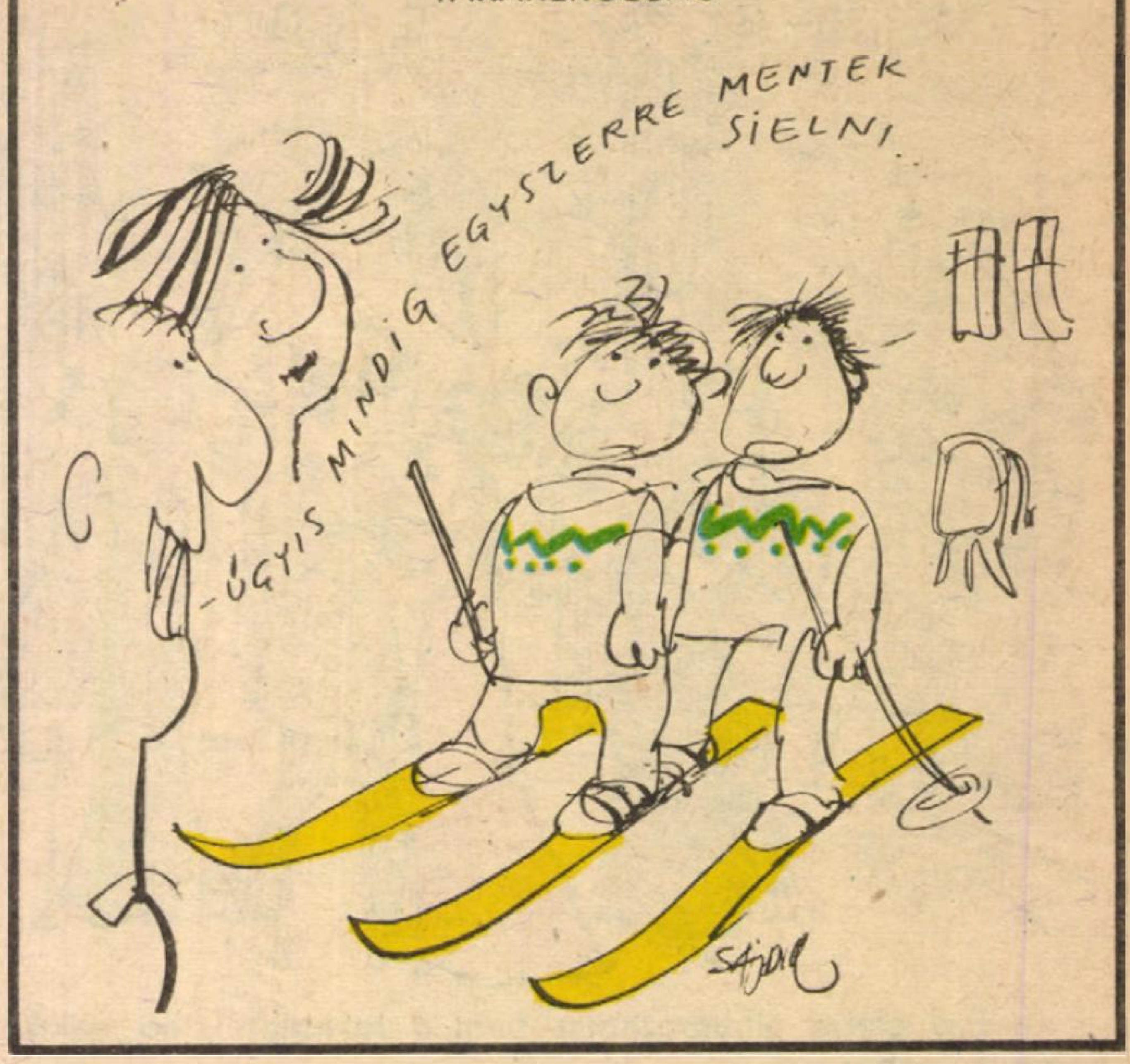
— A tartószíjat.

GYÉMÁNTLAKODALOM

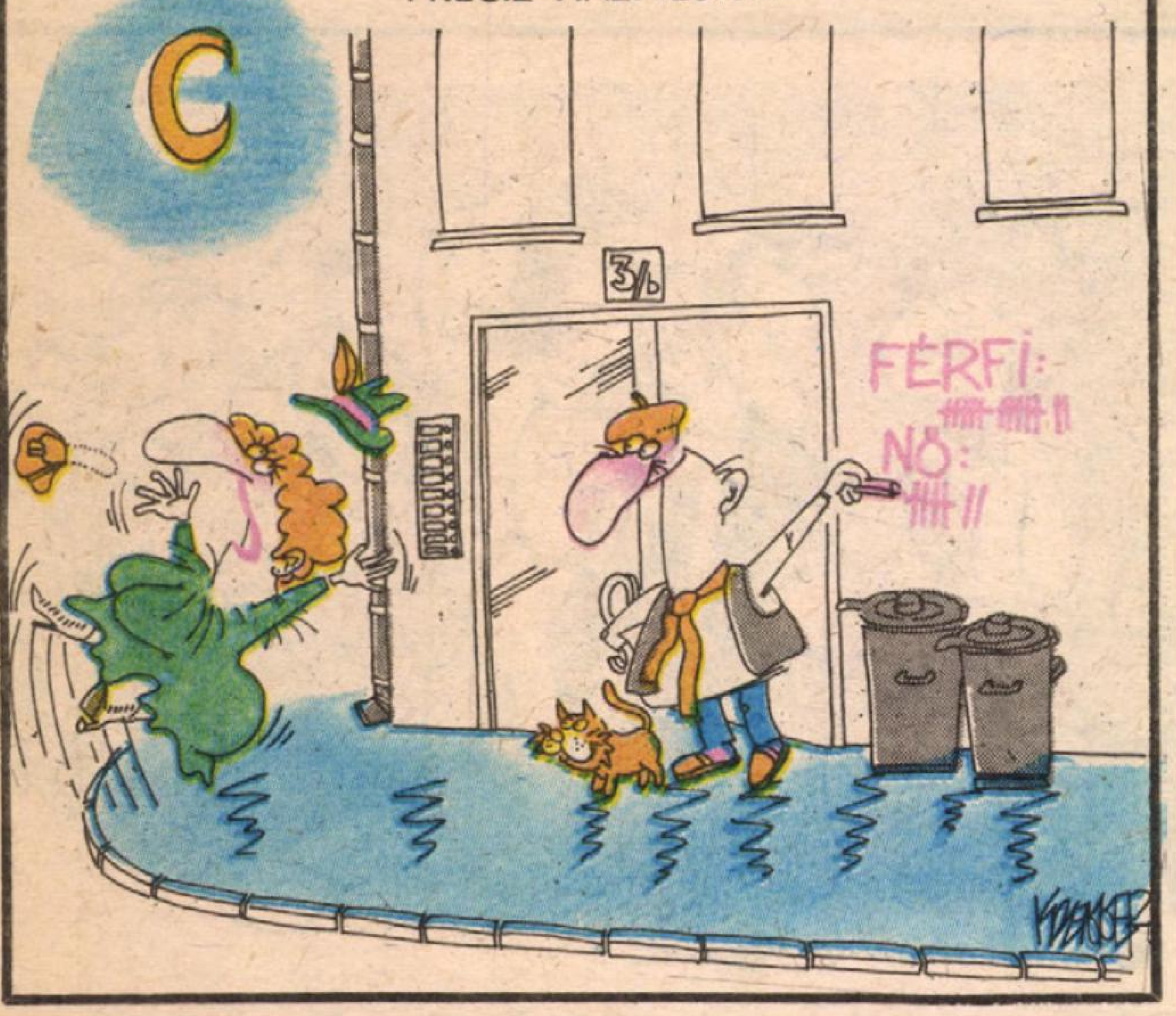
— A nászéjszakánk óta unlak. De az a fő, hogy nem vetted észre.

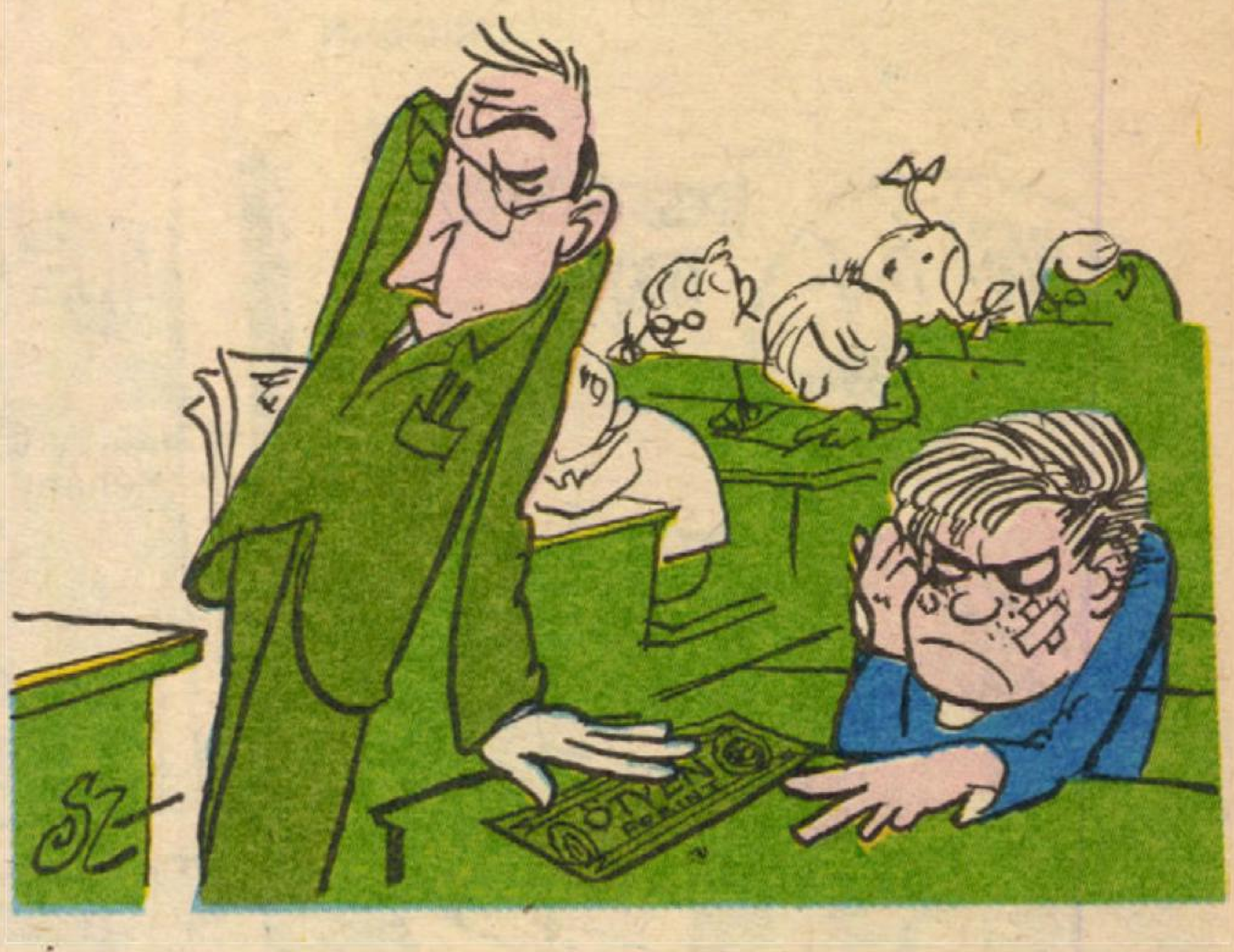
Galambos Szilveszter

TAKARÉKOSSÁG

PRECÍZ HÁZMESTER

– Ez a tied, csak ne rendetlenkedj . . .

Fülöp György rajzai

P. HOWARD A THERMÁLBAN

— Bocsánat uram, itt lesz a tömegverekedés?

Jólöltözött, kalapos úriember szólított meg a margitszigeti téli éjszakában. Körülnéztem, de csak a platánok susogtak.

— Azt hiszem, igen — mondtam kissé kelletlenül, mert egy tömegverekedés mégiscsak magánügy. — Na mindegy, jöjjön, keressünk egy jó helyet, ahonnan mindent látni.

— Egyébként R. Jenő vagyok, egykor ponyvaregényeket írtam — mondta

a kalapos, amikor helyet foglaltunk a bárban az egyik asztalnál. — Később halálom után is írtam néhány könyvet, legalábbis sokan azt mondják.

Ismerős volt a neve, talán P. Howard valamelyik regényében találkozhattam vele. De nem volt sok időm ezen meditálni: egy éppen felénk repülő antik székláb öt centiméterre zúgott el a fejemtől és magával ragadta a bárpultot.

— Az úri közönség verekszik — állapította meg beszélgetőpartnerem. — Úgy látom az ott Buzgó Mócsing, csak tudnám, hogy került ide, ebbe a szállodába. Utoljára egy oázisban láttam, egy csapat beduint ütlegelt, mert nem akarták, hogy átszervezze a tömegközlekedésüket.

— Két rumot! — mondtam a pincérnek, mert megéreztem, hogy érdemes ember ül mellettem. Sajnos, kérésem nem teljesült: egy menetrendszerűen érkező vasasztal kiverte a pincér kezéből a tálcát, őt magát pedig csak három nap múlva találták meg, a nagymamájánál keresett menedéket.

— Szép ez a terem — nézett körül elégedetten R. Jenő, amikor újabb vidám társaság lépett be az ajtón. Matrózdalokat énekeltek, valutát csempésztek és mindegyikük kezében egy-egy nyitott rugós bicska volt.

— Szevasz, Fülig Jimmy — kiáltott oda egyiküknek a mellettem ülő Mester, de hangját és a megszólítottat elnyelte a tömeg. Egy árengedményes szekrénysor indult meg a belépő fiatalemberek felé. A csapos izgalmában éppen tölteni akart, de torkára forrt a száraz Martini. Erős, izmos kéz ragadta meg.

— Ez a Vanek — mondta büszkén R. Jenő. — Csak tudnám, hogyan szabadult ki az IBUSZ-lakásából, amit az árva gyermekei béreltek neki? Egyébként amikor legutoljára láttam, fogadásból éppen átúszta hosszában a Dunát, csak hogy felbosszantsa Piszkos Fredet.

— Hagyjuk a részleteket — kértem R. Jenőt. Hátunk mögött izgatott futkározás kezdődött, a folyosón két ellenséges banda kergetőzött, s hogy ne legyen unalmas, széklábakat és széttört asztal-maradványokat hordtak maguknál.

— Mintha korabeli széklábak repülnének itt — mondta a melletünk ülő asztalnál egy kontyos hölgy a barátnőjének.

— Te képzelődsz, drágám — nyugtatgatta a másik, de ezzel be is fejezte, mert három, épp az imént elhajított fiatalember landolt asztaluk közepén. Szabályosan bemutatkoztak, de a hölgyek nehezen oldódtak fel.

R. Jenő jegyzetblokkot vett elő, láthatólag feljegyzéseket készített.

— Baj van? — kérdeztem, mert láttam, hogy gyöngyözik a homloka.

— Csak felírok néhány gondolatot — mondta. — Például, hogy a verekedés alatt a műsor zavartalanul folytatódik.

— Ezt honnan veszi? — kérdeztem és egy kicsit arrébb húzódtam, mert mellettem éppen szurkáltak valakit és nem akartam, hogy összetévesszék velem.

— A néhány nap múlva megjelenő újságban nyilatkozta az egyik megkérdezett — mondta R. Jenő. Hittem neki, hiszen annyi hihetetlen dolgot összeírt már!

— Ezt is megírja? — kérdeztem, mert féltettem a Margitsziget jóhírét, amelyet már Arany János is megalapozott.

Már az ajtóban volt, onnan nézett vissza, enyhe felháborodással a szemében.

— Már megírtam. Ha figyelmesen olvasta volna a műveimet, tudhatná.

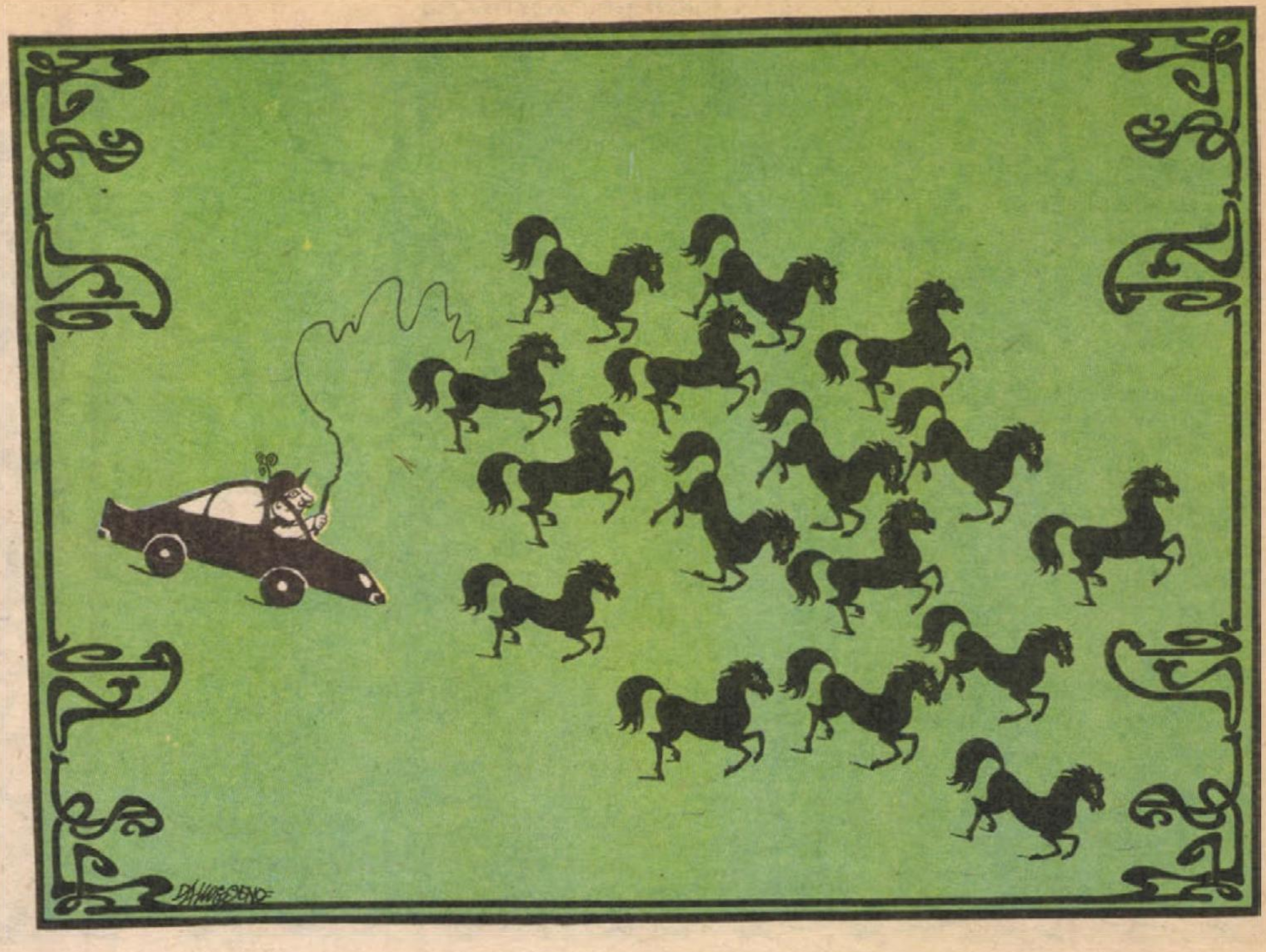

Még arcára erőltetett egy félmosolyt, de egy, a gyomra környékén testet ért porcelán vacsorázókészlet kissé elrontotta a hangulatát.

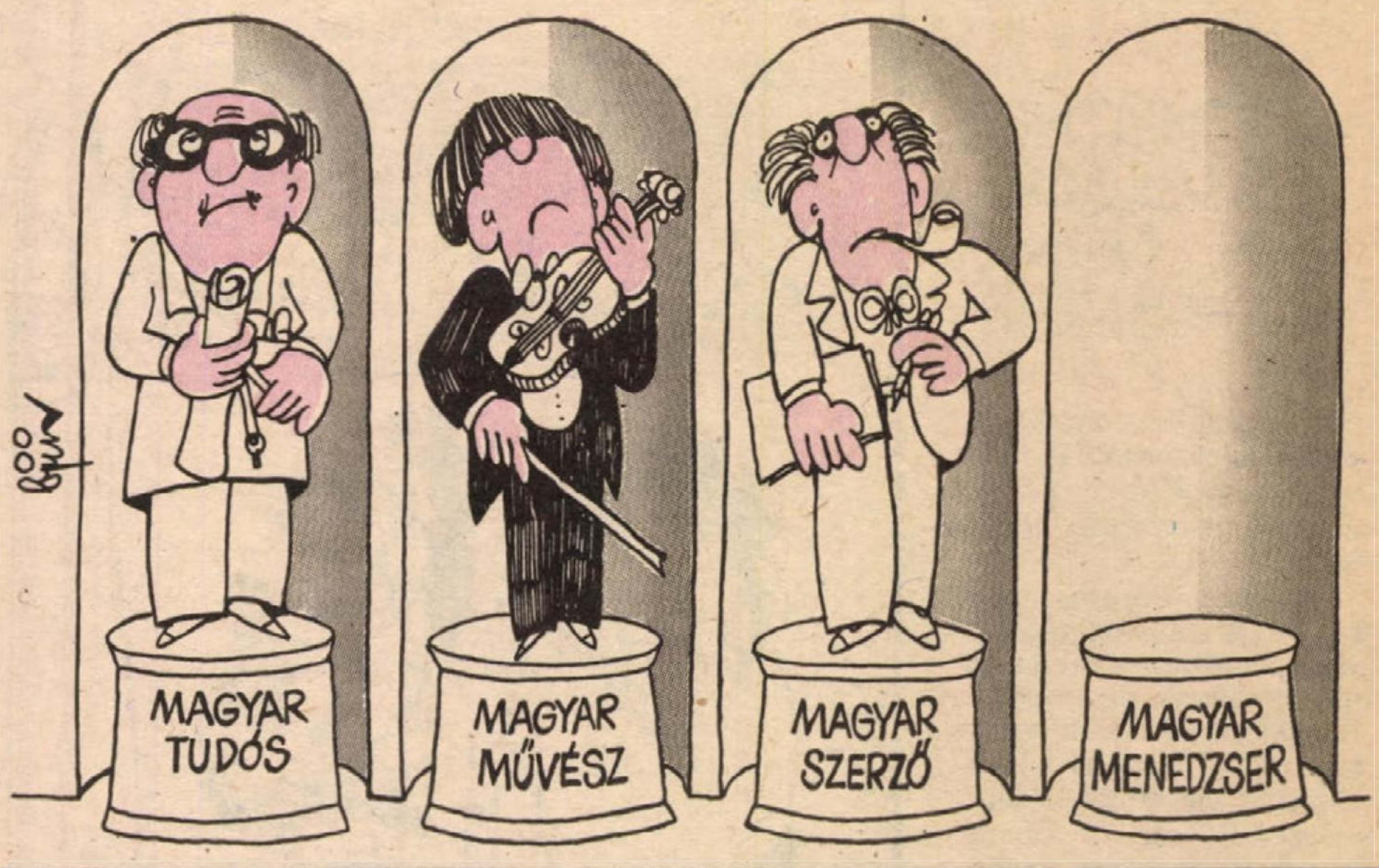
— A belépés díjtalan, a kilépés bizonytalan — idézte rezignáltan saját, klasszikussá vált mondását, majd kilépett az elegáns bárból és eltűnt a szigeti éjszakában.

Föld S. Péter

CSIKÓS

HAZAI PANOPTIKUM

TÜZELŐANYAG-TAKARÉKOSSÁG

– Majd tavasszal szellőztetünk.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A nyugdíjas arra ébred, hogy betörő jár a lakásban.

— Segítség! — kiabál.

— Ne csapjon zajt — csitítja a betörő. — Csak pénz kell nekem.

— Az más. Akkor keressünk együtt, mert nekem is kell.

Asszonyom, a férje súlyos lelki depressziót élt át, elsősorban pihenésre, tökéletes kikapcsolódásra van szüksége — mondja az orvos.

— Higgye el, doktor úr, én is állandóan ezt mondogatom neki, de oda se figyel...

— Nem figyel oda? Ez kezdetnek igazán nem rossz!

SZELENERGIA-KIHASZNÁLÁS

Szószöcskék

Jócskán megkésett januárban a standokról némely irodalmi folyóirat. Mint hírlik, az árváltozás miatt. Emez — úgy látszik — túlságosan váratlanul érte a Lapkiadó Vállalatot, minél fogva nyomdai eljárás helyett kézzel kellett átstemplizni a lapokon feltüntetett árat.

A jelek szerint elmondhatjuk (Vörösmarty után szabadon): *árváltozás* az élet megrontója...

Az előbbiről jut eszembe: egyik napilapunknak megint egyszer sikerült rosszul idéznie Vörösmartyt. „A merengőhöz”-béli ábrándozás itt újfent „kancsalul festett” egekbe néz, mintha egy bandzsa piktor mázolta volna fölénk a mennyboltot. Lehet, hogy begyűrűzés van, meg energiatakarékosság, de úgy érzem, egy vesszőre tán még csak futotta volna a „kancsalul” meg a „festett” közé.

Azt a vesszőt viszont, melyet az idéző személy (vagy még inkább a korrektor) érdemelne, kivételesen elengedem. Energiatakarékosságból.

Egyik kritikusunk levett kalappal ünnepli a neves publicistát alábbi, „lírai fogantatású” és — jól figyeljünk! — „eredetében valódi” mondatáért: *„Némelyik varjú oly bődületesen széles szárnycsapásokkal kering, mint egy tankokkal tömött szállítógép.”*

A mondat csakugyan lírai fogantatású. De hogy eredetében mennyire valódi, azt csak az a kritikus tudhatja, aki már látott tankokkal tömött szállítógépet, amint csapkod a szárnyával. Méghozzá bődületesen.

„Száraz pecsenye fehér bor” — olvasom egy boroscímkén. Mivel ezt a bort aligha száraz pecsenyéhez ajánlják, javaslom a cimkét ekként módosítani: „Száraz, fehér pecsenyebor.”

Még inkább örülnék azonban annak, ha végre már egy száraz vörös bor cimkéjét is olvashatnám valahol. A vörös bor ugyanis hosszú hetek óta olyan ritka, mint egy tankokkal tömött fehér holló. Legalábbis Budapesten. Kanadában és az Egyesült Államokban tetszés szerinti mennyiségben kapható. No de hát a Kruspér utcából csak igen kevesen szoktak étkezés után egy-egy pohár szekszárdi vörösre a Madison Avenue-ra átugrani, ha nem csalódom.

A magyar labdarúgásban az elmúlt másfél évtized során két csatár-őstehetség tűnt föl: a Honvédban — anno decimál — a kis Kocsis, akinek végül sikerült kiinnia magát az első osztályból, valamint az Újpestben a táncos Törő, akit sajnos, mindinkább hasonló veszély fenyeget.

Különösen, mert mint — hm — *kocsis,* kiváltképpen *törő.*

Timár György

Hátha valaki nem ismeri

A halászok kifognak egy palackpostát a tengerből, amelyben a következő szövegű levél van:

„Nagyon kérem, hogy ezt az üveget szíveskedjék beváltani önöknél, mivel nálunk az importüveget nem veszik vissza. Az üvegért járó összeget ugyanígy kérem visszaküldeni, olyan üvegben, amelyet önöknél nem váltanak be.”

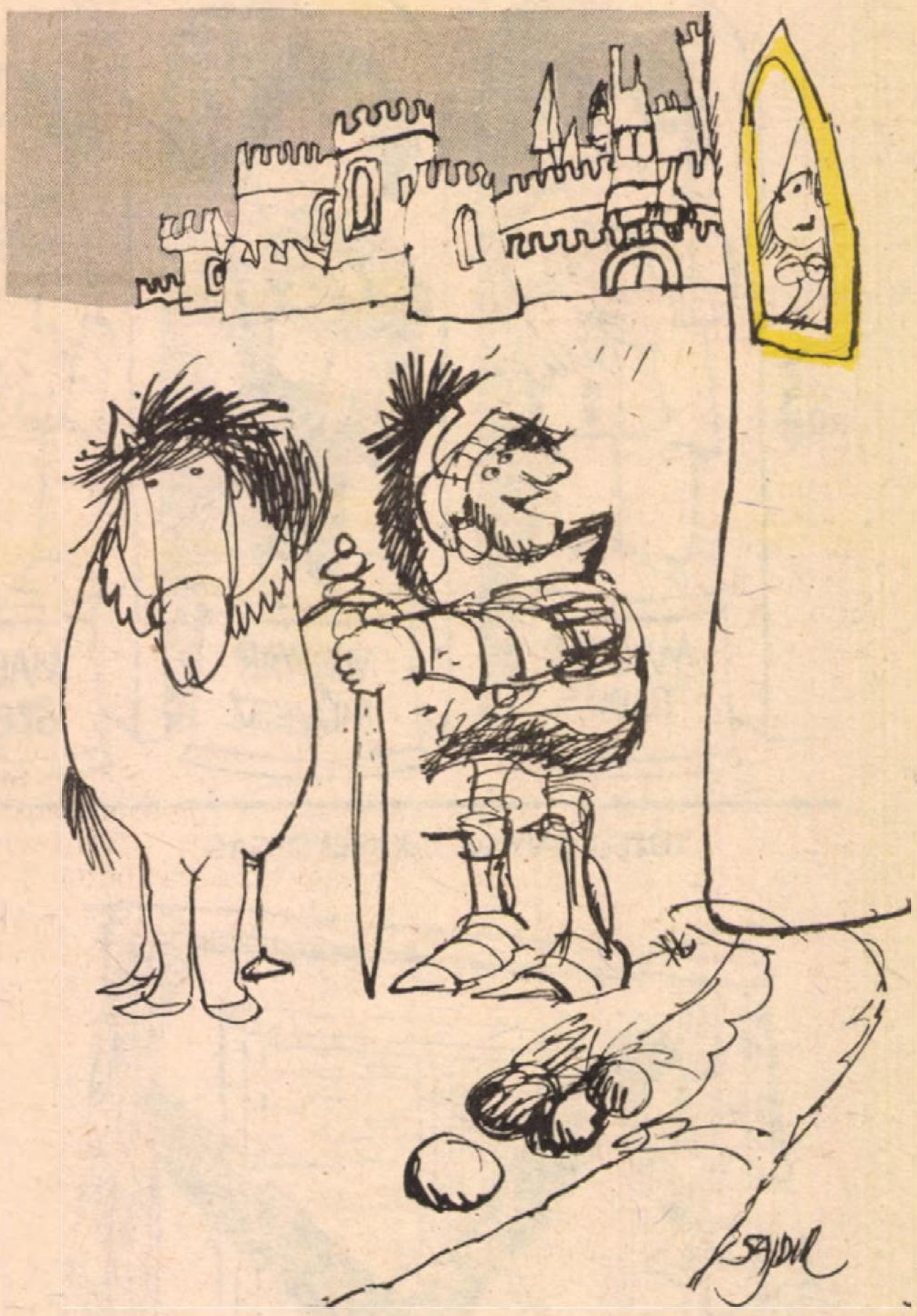
Kovács haldoklik. A felesége az ágya mellett ül és sóhajtozik:

— Mi lesz velem, mi lesz velem?

Kovács egyszer csak megszólal az ágyban:

— Igazán nem rossz, én haldoklom és ő találós kérdéseket ad föl nekem.

SOUVENIR

– És kinek a levágott fejét hozzam haza a csatából az én violámnak?

BONYOLULT ÉLET

– Visszaköltözöm az előző férjem második házasságából született gyermekünkhöz...

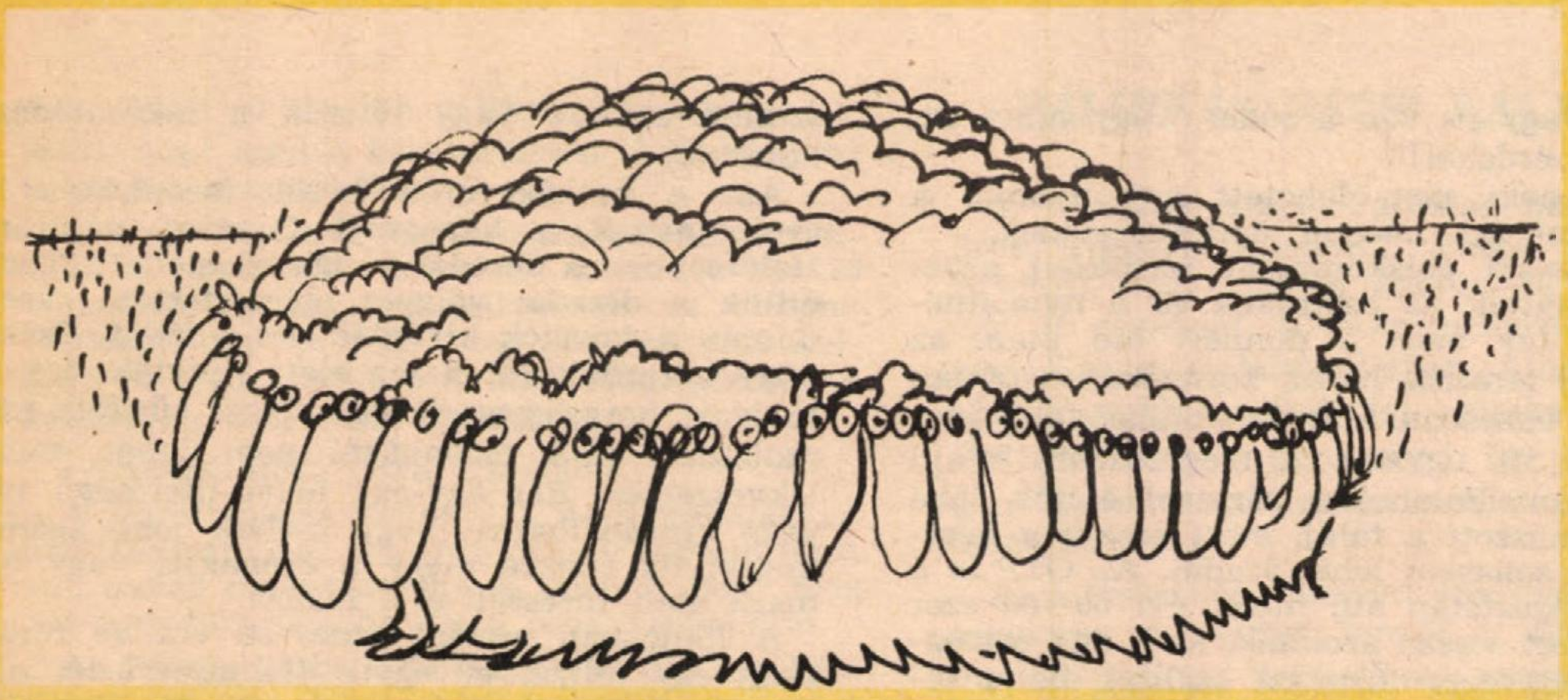

– Muszáj neked mindig azt csinálni, amit a tévében látsz?!

– No nézd! Reggel még csak egy fekete bárány volt, most meg mindet megrontotta.

– Látjátok, mennyire kitágul a horizont, ha kifelé nézünk és nem befelé!

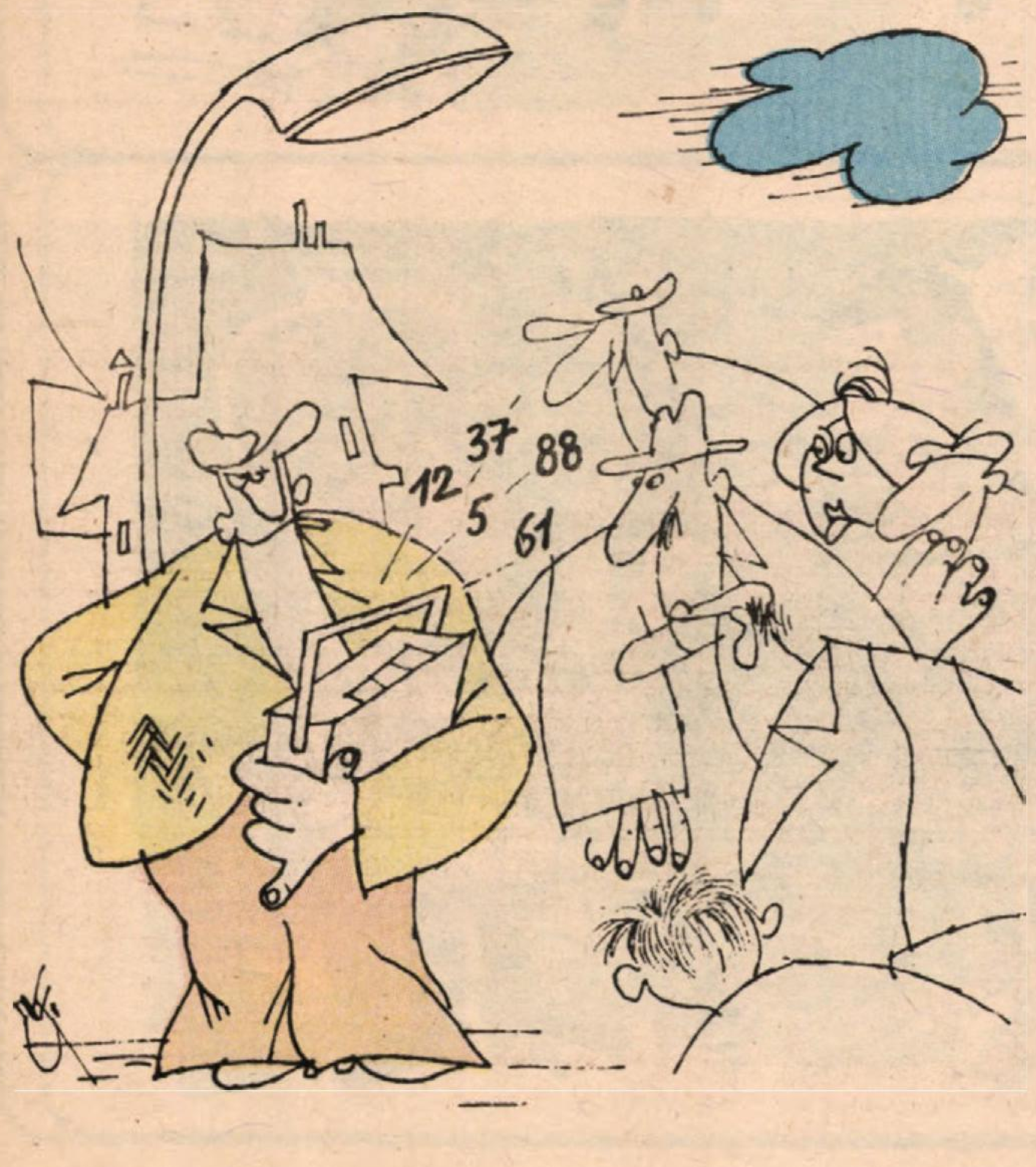

– Azt mondja, hogy ő nem birka, hanem Woolmark dupla vével.

– Tessék csak beírni, hogy itt a munkahelyünk, és már itt sem vagyunk...

KÖZÉRDEKŰ BEJELENTÉS

HASZONÁLLAT

Richter R. Ernővel az elmúlt húsz esztendőben sok gondunk volt egy rossz tulajdonsága miatt: érzékeny volt, mint a mimóza, ha egy kis hideg levegő érte, megsértődött. Nem mindennapi érzékenységét egy esettel tudnám jellemezni: ezerkilencszázhatvan szilveszterén, éjszaka rátrombitáltak a Nagykörúton, két napig nem lehetett hozzászólni, úgy duzzogott, annyira a szívére vette a dolgot.

Kezdetben az irodaházunk hatodik emeletén dolgozott, de hogyha a gyorslift, melyen reggel felment, a negyediken is megállt, aznap már el volt rontva az egész napja. Ezért, amikor alkalom nyílt rá, leköltöztettük a negyedikre, hogy kevesebb valószínűséggel állítsák meg a liftet, amelyen felmegy.

A tervezésen dolgozott, két fiatal munkatárssal egy szobában, akiket nagyon nehezen viselt el, mert nem kérdeztek tőle semmit. Kihívó szemtelenségükkel magyarázta a két fiatal kolléga viselkedését, akik ilyen módon állandóan érzékeltették vele, hogy ő sem tud itt többet, mint mások. Amikor írásban kérvényezte, hogy helyezzék át egy másik szobába, három idősebb kolléga mellé helyeztük a harmadik emeletre. Ettől még aznap magába roskadt: mostanáig hárman voltak egy szobában, most bedugtuk egy lyukba, negyedmagával.

Szívügyünknek tartottuk mindig, hogy a munkahelyi légkört minden módon javítsuk, ezért Richter R. Ernő számára is kerestünk megoldást. Amikor a tervezési osztályunk egy külön kis archívumot létesített, a második emeleten felszabadítottunk egy kis helyiséget az iratoknak és a könyveknek, és ide helyeztük az érzékeny Richtert, egyedül, a külön kis archívum kezelésére. Szobája elé a folyosóra vastag subaszőnyeget terítettünk le, hogy ne sértődjön meg a jövés-menéstől, ajtaja kilincsét naponta zsíroztuk.

Richter ettől fogva mártírarccal járt közöttünk, kerülte a tekintetünket és kérdéseinkre hűvös, semmitmondó válaszokat adott. Vállalati pszichológusunk végtelen tapintattal nyomozott utána, míg egy trafikban, ahol R. Ernő a cigarettát vásárolja, nyomra bukkant. A trafikosnak Richter arról panaszkodott, hogy elásták a hivatalban, félreállították, elevenen sírba tették.

Lehetséges, hogy hibáztunk a megítélésében — nem tudtunk másra gondolni —, hát kispekuláltunk a részére valami mást. Az első emeleten nyitottunk egy ügyfélirodát, remélve, hogy a sürgés-forgás használni fog esetleg Richter érzékeny idegeinek és nem lesz ideje, hogy magával foglalkozzék, mert az ügyfelek kötik majd le.

Két nap sem telt az új munkakörében, Richter felindultan berontott az igazgatóságra, kihallgatást kért. Ő nem szemétláda — közölte reszketve —, amelybe panaszokat dobálnak be az ügyfelek, ő tervezési szakember. Ilyen munkára alkalmazzanak akárkit, nyolc általánossal, és ne alázzák meg őt, aki már sok mindent lenyelt, de mindent nem tud szó nélkül hagyni.

Nem is próbáltuk meggyőzni. A földszintre helyeztük, ahol állandó kiállítási termet létesítettünk a vállalati tervekből, fotó- és termékbemutatóval.

Egy percig sem maradt Richter tovább a kiállítóteremben az után, hogy egy ügyfél — eltévedve a földszinten —, tőle érdeklődött afelől, merre találja meg a kereskedelmi irodát. Ő nem portás — közölte fuladozva a személyzeti osztályon. Ideiglenesen most a pinceklubba helyeztük, hogy segítsen a KISZ-nek a kulturális műsorok összeállításában. De akkor már kialakult egy új tervünk. A pincéből egy nagy lukat fúrtunk tovább, mélyen a föld alá, csak éppen akkorát, hogy egy íróasztal elférjen benne, egy székkel és egy telefonnal. Most ott ül Richter R. Ernő, mint vállalati szeizmográf, és a föld rengéseit jelzi.

Érzékenysége állítólag a legfinomabb Richter-skála jelzéseit is meghaladja.

Somogyi Pál

Ludas Matyi

SOMOGYORSZÁG FŐVÁROSÁBAN

Ludas Matyit meghívták a Kaposvári Farsangi Napokra. Ezért megkérdeztük vendéglátóinkat, Balajcza Jánost, a Somogy megyei Lapkiadó Vállalat igazgatóját és dr. Klujber Lászlót, a Killián György Ifjúsági és Úttörő Művelődési Központ igazgatóját, hogy mit vigyünk a piknikre. Azt mondták, hogy egy kis humort. Elindultunk tehát bevásárolni Kaposvárra...

A TERELŐÚT ÖRDÖGEI

Somogyország fővárosa hét dombra épült, akárcsak Róma. A két város között az a különbség, hogy Kaposváron nem rendeztek húsz évvel ezelőtt olimpiát. Húsz évvel ezelőtt viszont itt kezdtek el az országban először sportcsarnokot építeni. A sportcsarnok beton tartóoszlopai azóta is állnak, mint ahogy áll az építkezés is. Emiatt minden évben költséges állagmegóvási játékokat rendeznek a sportcsarnok területén. A rossz nyelvek azt tanácsolják, hogy inkább befejezetlen beruházási játékokat kellene rendezni itt, hiszen ez egy sikeres magyar sportág.

Ennek ellenére Kaposvár gyorsan fejlődik. Amikor odaérkeztünk, 73 ezer lakosa volt, amikor másnap eljöttünk, már 75 ezer. Ez attól függ, hogy ki mit számít bele. Van például, aki Kaposfüredet is beleszámítja, melyet egykoron tréfásan Szómajomnak hívtak. Azért Szómajomnak, mert a sok nemzetiségű település lakói nem tudtak megegyezni a falu nevében. Ebből is látszik, hogy hova vezet, ha a névadó szülők majmolják a neveket.

Az eset tanulságaként történhetett, hogy Kaposvár lakótelepét egyszerűen Béke-Füredi Lakótelepnek nevezték el. Ez a két utca vezet ugyanis keresztül a megnyugtató színharmóniával büszkélkedő házak között. Na meg, a 61-es és a 67-es főútvonal. Egyszóval, a város forgalmát tehermentesítő terelőút betereli a forgalmat Kaposvár legsűrűbben lakott városrészébe. Így a város baleseti statisztikája is dinamikusan fejlődik.

Ez valószínűleg abból adódik, hogy az útépítőket nem tájékoztatták a város fejlődési üteméről. Igaz, a naptárkészítőket sem. Ezért szerepel az IBUSZ-naptárban és a MUOSZ-naptárban a Béke-szálló, ami már öt éve Hotel Dorottya, és a naptárakban szereplő négyjegyű telefonszám helyett is ötjegyű van divatban. Ül tehát a MUOSZ-naptár mottója (Magyar Újságírók Országos Szövetsége), hogy az újságíró legyen mindig jól tájékozott.

A Dorottya-szálló szobáiban egyébként gondosan tájékoztatják a vendégeket. A beépített szekrény ajtaján olvasható: „Az ön szobáját bejelöltük a rajzon. A piros nyíl mutatja az utat a vészkijárat felé. Tűz esetén a kapott utasításokat kövesse!" A kötelező reggeli mellé viszont nem mellékelnek térképet és vészkijáratot. Így a kétcsillagos szállodában a kétszer harmincegy forintos napidíjjal senki nem menekülhet el az ötven forintos reggeli elől. Még jó, hogy Kaposvárnak nincs öt csillagos szállodája! Csak egy csillagvizsgálója, amit egyelőre kukorica-vizsgálónak használnak, mert azzal van bevetve a területe.

A FŐUTCA CSODÁI

Kaposvár főutcája a Május 1. utca. Ezen vonulnak fel az Autóközlekedési Tanintézet gépkocsijai. A megyeszékhelyre járnak ugyanis a környék leendő úrvezetői városi közlekedést tanulni. Ezért Kaposvár a tanuló vezetők városa. Természetesen, ezt nem a városi vezetőkre értjük!

Igaz, egy ilyen gyors ütemben épülő, bővülő városban van mit tanulni. Az osztrák—nyugatnémet együttműködéssel felépült Kaposvári Húskombinát építkezéséről származik például a következő tanmese:

Egyszer volt, hol nem volt, hogy a gyékényesi sóderbányából egy magyar szállító hozta teherautón a sódert. Történt aztán, hogy a gonosz gépkocsi fogta magát, és lerobbant az országúton. A szegény sofőr futott is lóhalálában Kaposvárra, ahol izgatottan berobbant az osztrák építésvezetőhöz, hogy jaj, jaj, most mit tegyen, mert nem tud az elakadás ügyében önállóan dönteni.

— Mit érdekel engem, hogy maga lerobbant vagy nem! — mondta erre az osztrák vállalkozó. — Vagy itt van a sóder, vagy nincs itt. Engem ez érdekel!

Vagyis, neki nem lehetett úgy nyomni a sódert, mint egy magyar építésvezetőnek.

A Kaposvári Húskombinát termékeit azóta megkóstolhatták az osztrákok és a nyugatnémetek is. Így most a donneri híd után, az Iszák utcai teraszos házak környékén nyomják a sódert a városban. Harminc család félig kész lakása áll itt ugyanis a megcsúszott talajú domboldalon. Valahol a társasházépítők lába alól is kicsúszott a talaj, mert ezeket a lakásokat már sohasem lehet átadni. Az OTP is a helyzet magaslatán áll, mivel évi 50—60 ezer forintot fizet vissza azoknak, akik egy összegben 200—250 ezer forinttal szálltak be a teraszházakba. Most szállhatnak panaszra, akihez tudnak. Az időközben megalakult Teraszházakat Felszámoló Bizottság viszont a helyszínre száll ki, és felszámol, amit tud. Ezért kérdezik a városban:

— Nem akar olcsón lapátot vagy betonkeverőt venni? Akkor rohanjon az iszáki domboldalra, amíg nem késő, ott kap!

Talán még árkedvezményes kőművesállványt is a köntörfalazáshoz. Olyan helyekre, ahol szintén csúszik vagy elúszik a lakásátadási határidő.

Ám a betonkeverőn kívül farönköket is árulhatnának a kaposvári farsangi vásáron. Helyesebben a desedai víztározó mellett. Tudniillik a desedai völgyet elárasztották vízzel, miután a favágók kivágták ott a fákat. Csakhogy a farönköket a víz alatt hagyták. Így a tó igazi horgászparadicsom. Igazi sűrített paradicsom, ahol csónakázni nem lehet, mert lékveszélyes! Bár egy-egy helyi illetőségű favágó kipróbálhatná, hogy melyik jobb szórakozás: ha rönkre megy a csónakja, vagy ha maga alatt fűrészeli el a faágat.

A főutcában viszont nincs se víz, se rönk. Csak egy felirat az egyik élelmiszerüzlet ajtaján: „Száraz kenyér kapható". Jó vicc. Itt legalább kiírják, nem úgy, mint Pesten. Igaz, Pesten kevesebb ember hizlal a jó finom száraz kenyéren disznót.

Száraz kenyér tehát van a főutcában, postaláda azonban nincs. Csak a Kapos-szálló előtt. Úgy látszik, mindent nem lehet egyszerre. Ezért is lesz érdekes látnivaló a farsangi napok hagyományos kirakatversenye, amikor a főutcai kirakatok egyszerre átalakulnak. Jöhet akkor ide a háziasszonyokból álló zsüri, hogy amit a kereskedelem tőlük kap, azt is rakják a kirakatba.

A híres Dorottya-ház kirakatába már kirakták. A töpörtyűt. Mivel a műemlék-ház 25 családnak és egy hentesüzletnek ad otthont. Múzeum, emlékkönyv nincs, de van sült kolbász és sült hurka. Biztosan meglepődnék a hentes, ha valaki azt mondaná:

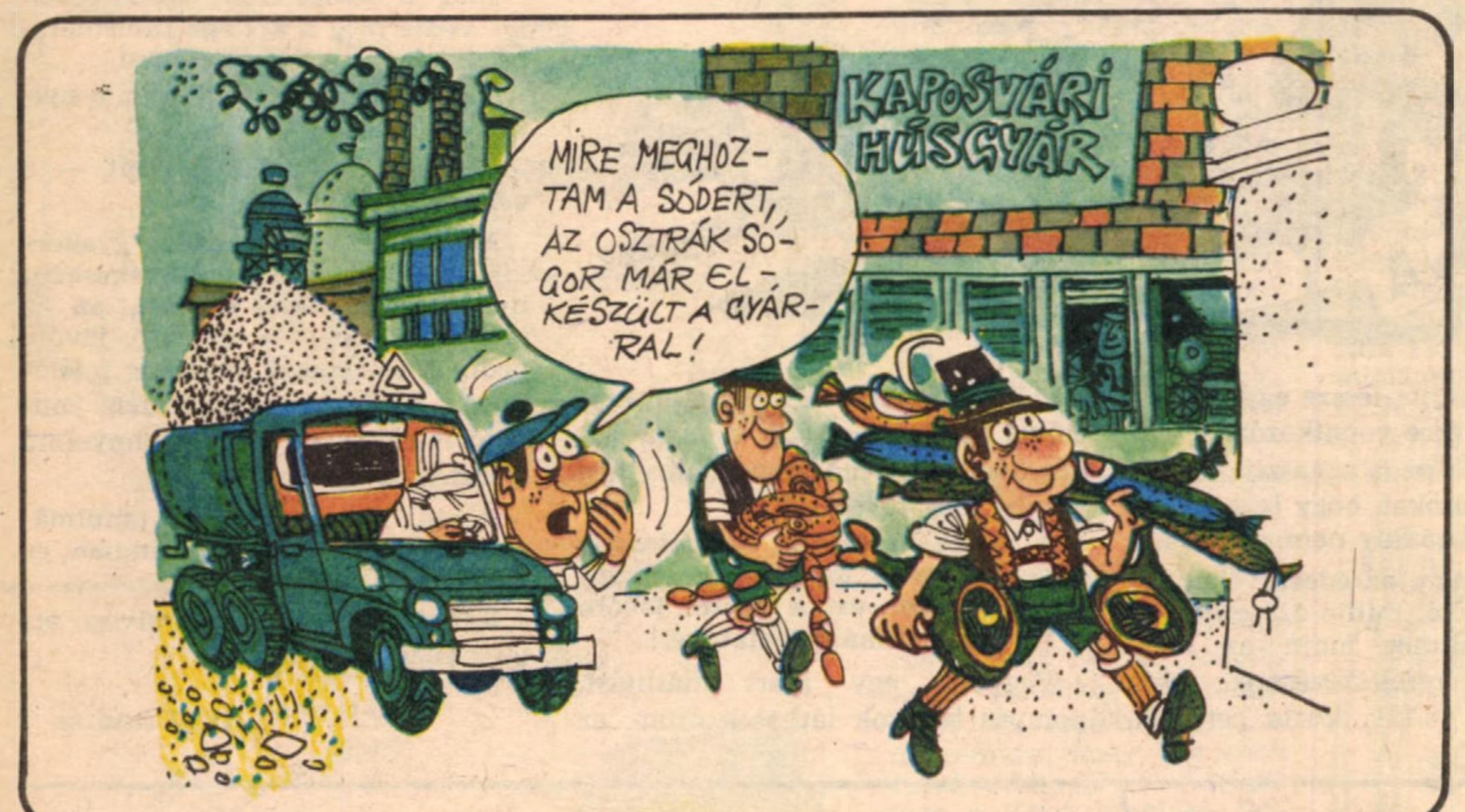
— Kérek húsz deka Csokonait!

A Dorottya-ház mellett „A haza kispolgárainak" feliratú ház áll 1832 óta. A háztető alatt van ugyan manzárdszoba is, de félő, hogy még ma sem férnének be ide a haza kispolgárai.

Az Omnia bárba ellenben befér, aki tud kártyázni, és nem labanc. Itt működik ugyanis a Rákóczi Kártya Klub. Aki nem kártyázik, az Kaposvár futballcsapatáról beszél a bárban, merthogy már nincs mit beszélni róla. Pedig a Kaposvár csak a 18. helyen áll az NB I-ben, míg a válogatott már a 24. helyen Európában. Azaz, amíg a France Football nem sorolja be Európában a Kaposvár csapatát, addig talán itt is lehet még valamit keresni. Ha mást nem, kifogást.

PÁLINKÁS BÁCSI KALANDJAI

A város népszerű Pálinkás bácsija először üres üvegeket keresett. Ebből annyi pénzt gyűjtött, hogy meg is töltötte az üvegeket, és egy jó rendelet következményeként pálinkát árul Kaposvár közterületein. Főleg a színház körüli parkban tűnik fel pálinkájával és önöblítéses féldecis poharaival. Így a Csiky Gergely Színház környékén nemcsak a kultúrát lehet beszívni.

A pálinkásüveg helyett azonban meg lehet tekinteni Az eltört korsót a színházban. A modern színház kedvelőinek csupán két apróságtól kell óvniuk odabent a fejüket. Történetesen, hogy a színpadon szerepük szerint köpködnek a színészek, a nézőtéren pedig cukorkát dobál a nagyérdemű tanulóifjúság. Ennek ellenére van jó is, például Rajhona Ádám a bíró szerepében. Amíg őt nézi az ember, addig nem látja, hogy sok jeles színész elrepült innen a pesti Nemzeti Színházba.

DOROTTYA REJTELMEI

A színház hűséges jeleskéi a Dorottya-bálon is fellépnek. Megelevenedik ilyenkor Csokonai, Dorottya és maskarát ölt Karneválhercege. Neki adja át február másodikán dr. Kovács Ferenc tanácselnök a város kulcsát és kulacsát. Reméljük, hogy a Karneválherceg nem veszti el ezt a kulcsot, mert akkor a tanácselnök nem tud a városházára bemenni.

A Dorottya-bálra viszont bárki bemehet 350 forintért, s ezért a pénzért megnézheti a csúnya Dorottyát is. Igaz, a csúnya Dorottya éjfélkor megszépül, mire egy-két férj felsóhajt:

— Bárcsak az én feleségemmel is megtörténne ugyanez!

Őket kárpótolja a Farsang Szépe, aki itt nem kap aranyalmát, mint a füredi Anna-bál szépe. Lehet, hogy ezért nem jönnek ide bálozni az amerikás magyarok legszebb lányai. Bezzeg, ha a húskombinát felajánlana a szépségkirálynőnek egy Arany Csülök-díjat!

Ám így is épp elég mulatságban lesz része annak, aki kibírja az egyhetes rendezvénysorozatot. Svábbál, Délszlávbál, Cigánybál, Pöttyös-bál, Dorottya-bál, Gazdászbál, Jelmezbál és Rongyosbál. Bízunk abban, hogy egy kaposvári sem fog a báli költségek miatt lerongyolódni!

Persze, sok más szórakozási lehetőséget is kínálnak a Kaposvári Farsangi Napok. A színház műsorán szerepel a Csikágó és a Marica grófnő. Néhányan talán sajnálni fogják, hogy Marica nem Hernádi—Jancsó elképzelése szerint lép a színre.

SZENNA TITKAI

Kaposvár azonban nem csak februárban vonzza a látogatókat. Ha beborul a Balaton mellett, akkor kiderül itt néhány népművelő arca, mert nyáron elég sok külföldit kerget ide a rossz idő. Ők aztán kiautókáznak Szennára, és bekopogtatnak Csepinszki Máriához, a szabadtéri néprajzi gyűjtemény gondnokához, hogy mutassa meg nekik a fakazettás menynyezetű templomot, a rinyakovácsi, a kisbajomi, a csökölyi portát, a füstöskonyhát, a macskalikat, a kendermagos tyúkokat, a szövőszéket, a hombárt, a köpülőt, sőt a mestergerendán a környék sajátos formájú termékét is, a lánycsöcsű almát.

Megeshet, hogy innának egy kis jófajta bort vagy pálinkát is, de a vendéglátóipar még nem kapott portát ebben a néprajzi gyűjteményben, így még rendet lehet teremteni a falumúzeum portáján. Ki tudja meddig, mert a vendéglátóipar Somogyországban is igen nagy úr.

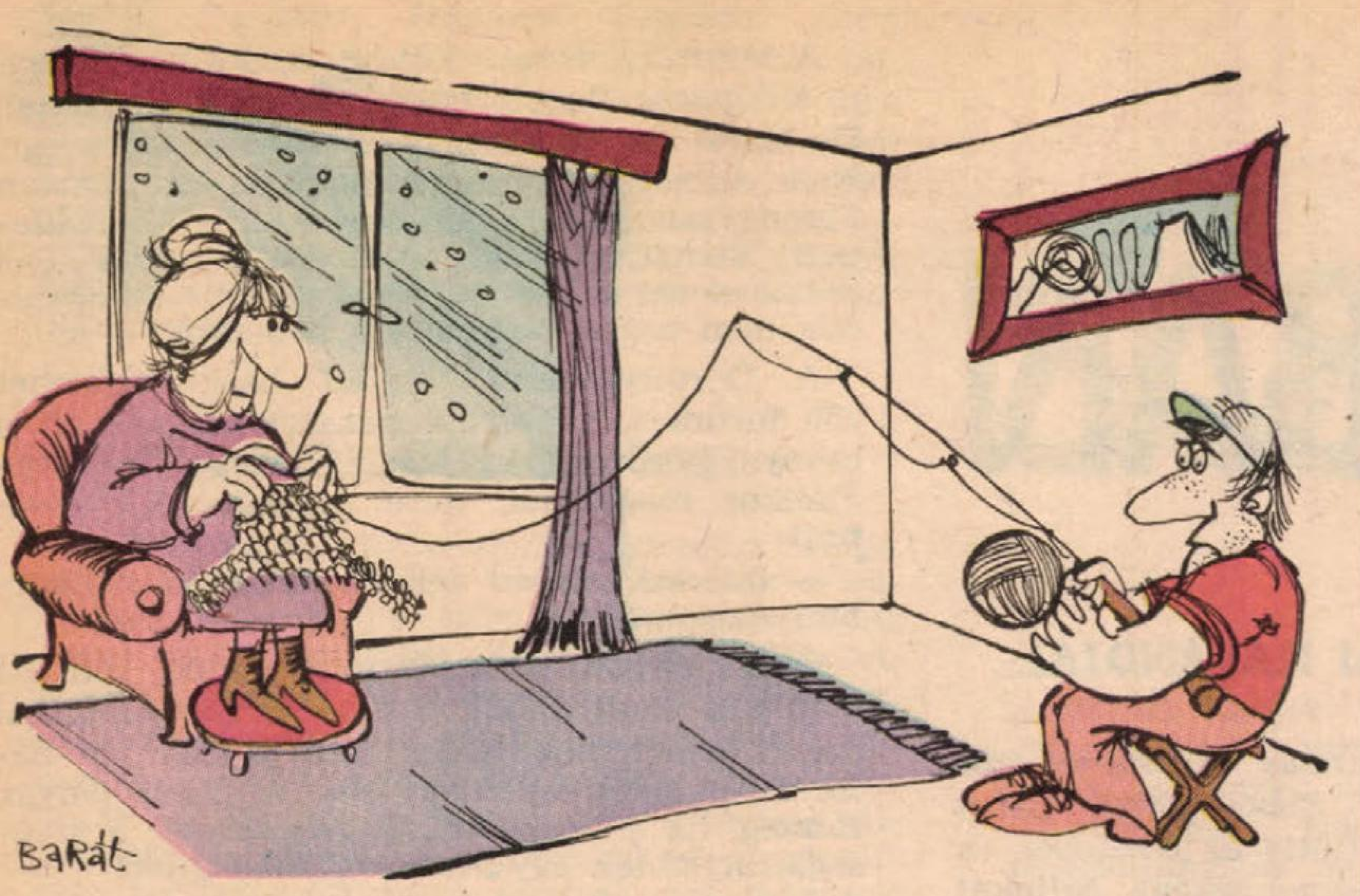
Azért Kaposvár és környéke nem csupán a vendéglátóipar és a farsangi mulatságok diadala, hanem a magyar élelmiszeripar, könnyűipar és gépipiar diadala is. A hét dombon ennek is lehet örülni. Még akkor is, ha a város mai történetének alakítása nem olyan mulatságos vitézi feladat, mint amilyen mulatságos vitézi versezet Csokonai vígeposza, a Dorottya.

Tormai László

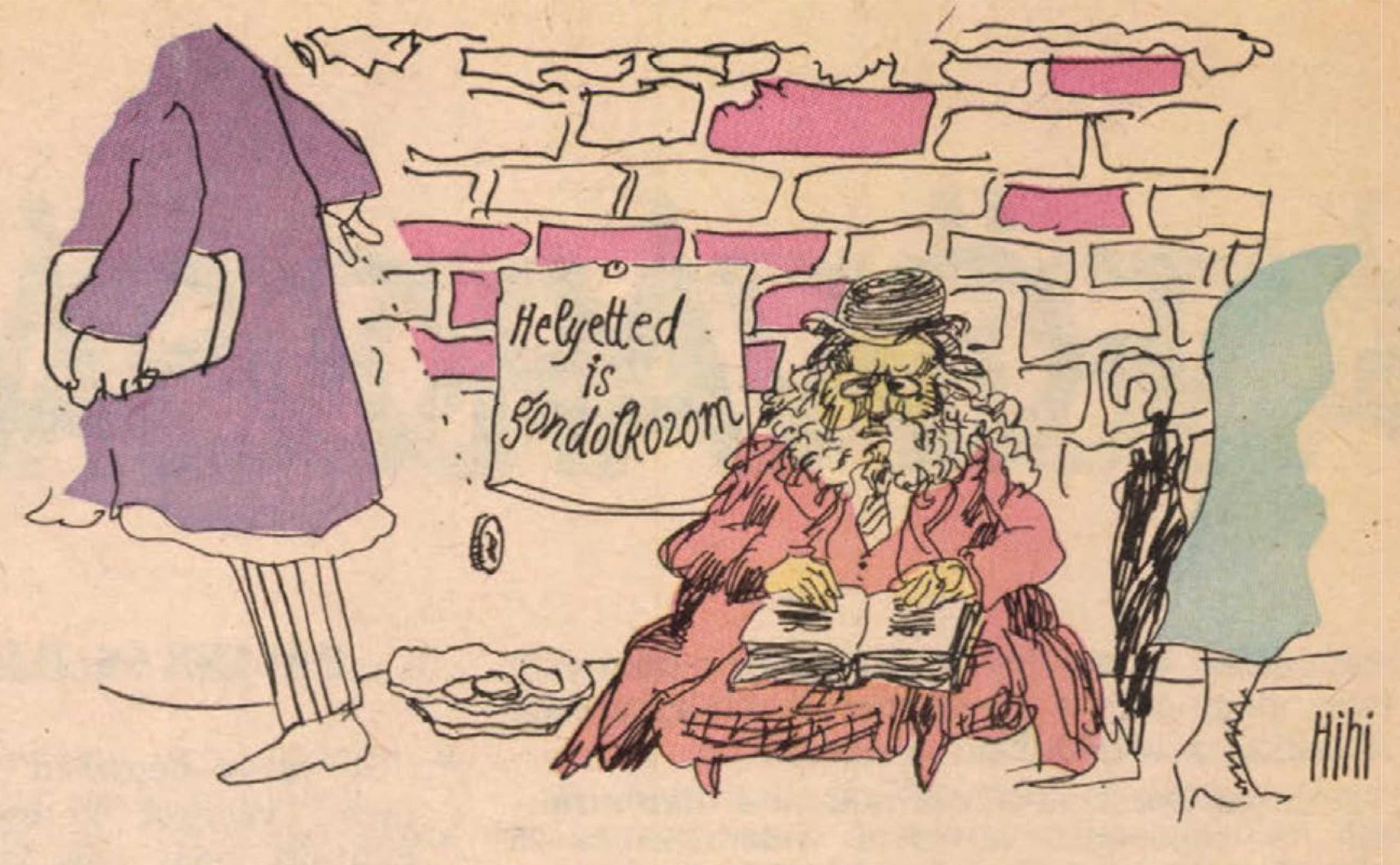
Február 2-án délután Árkus József, Balázs-Piri Balázs, Endrődi István, Mikes György, Peterdi Pál, Radványi Barna, Somogyi Pál, Tormai László ellátogatnak néhány kaposvári üzembe egy kis vidám tereferére. Este 7 órakor a Killián György Ifjúsági és Úttörő Művelődési Központban kerül sor a Ludas Fórumra, ahol a lap munkatársai megpróbálnak válaszolni a közönség kérdéseire.

Kaposvári vendégszereplésünkre minden érdeklődőt szeretettel várunk!

TÉLI ESTÉK

VÁNDORFILOZÓFUS

LESSZE

— Írja már valaki a holnapi lesszét?

— Hány hasábot adjunk a lesszére?

— Mi lesz a címe a ma esti lesszének?

A nyájas olvasó már töprengőn vonta össze szemöldökét, mert ritkán fordul meg szerkesztőségekben, nem tudja, hogy mi az a lessze, miről folyik a diskurzus az újságírók között. Ki sem találhatja, mert tulajdonképpen úgy kellene írni: lesz-e? Kérdőjellel, kötőjellel és egy sövel.

Így már ugye tiszta a kép? Azokról a riportokról van szó, amelyekkel naponta találkozunk a lapokban, amilyeneket hallunk a rádióban, látunk-hallunk a televízióban.

A lessze — szigorúan kötött publicisztikai műfaj.

Először is: minden lesszének megvan a maga ciklusa. Mert időt kell hagyni a feledésre, de erről majd később.

Például jóval szeptember előtt kell lesszét csinálni a tanügyi illetékesekkel arról, hogy lesz-e elég tankönyv, füzet, radír, terem, pedagógus és köteles gyermek.

Azzal kapcsolatban, hogy kapunk-e elég sört és úszógatyát nyáron, tavaszelőn aktuális a lessze. Továbbá ősszel készítendő lessze arról, hogy hogyan is állunk tüzelő- és karácsonyfával, angyalhajjal, képes üdvözlő lapokkal, hurkához való pálcikákkal, hóekével, mentesítő járatokkal, és így tovább, és így tovább.

A lessze másik alapszabálya, hogy az illetékes feltétlenül közöljön konkrét tényszámokat, nix kibúvó!

Tessék, e minta-lessze egy példázati részlete erre vonatkozóan.

Riporter: És az is aggasztja a kiskerttulajdonosokat, hogy lesz-e elég fűmag? Mert tavaly nem volt.

Illetékes: Ami az édesfüveket illeti, azokból két millió 223 ezer 847 zacskóval állunk majd az idén vásárlóink rendelkezésére. Réti csenkeszből 68 721, kurta perjéből 187 803, csomó ebirből és magyar rozsnokból együttesen 279 017 zacskó raktáron is van. Ezzel világviszonylatban a 27. helyről a 12.-re ugrottunk fel a fűválaszték terén, magunk mögött hagyva Grönlandot, Alaszkát, megelőzve a Szaharai Köztársaságot.

Akad-e olyan igaz magyar kiskerttulajdonos, akinek nemzeti szíve nem dobog hevesebben erre a bejelentésre? Aki ezek után az adatok után nem hajtja rózsás álomra a fejét? Más kérdés, hogy amikor tényleg vetni szeretne, nagy protekcióval megint csak egy csomag tüskés mahlajkát tud beszerezni. Mint tavaly, meg tavalyelőtt.

A lessze harmadik, legfontosabb követelménye: az informátor védelme! Hiszen ezt a lesszét jövőre is meg kell csinálni valakivel!

Vegyünk egy ipari kiállítást, pompás bútorok láthatók ottan, az újságíró a bútorgyár vezérigazgatóját faggatja:

— És vehetünk is a lakásunkba ezekből a gyönyörűségekből?

— Igen. Kész a gépsorunk. Van fánk, szegünk, pácunk. Minden igényt ki tudunk elégíteni.

— De persze ez attól is függ, hogy a nagykereskedelem megrendeli-e a szükséges mennyiséget?

— Persze.

— És hogy a kiskereskedelem is annyit vegyen át, amennyit kell?

— Magától értetődik.

— Nem beszélve a szállításról.

— Nem beszélve.

Íme, a lessze-etika szellemében így védte meg a kolléga informátorát az esetleges népharagtól.

Dehát elegendő oltalom ez a nyilatkozó számára?

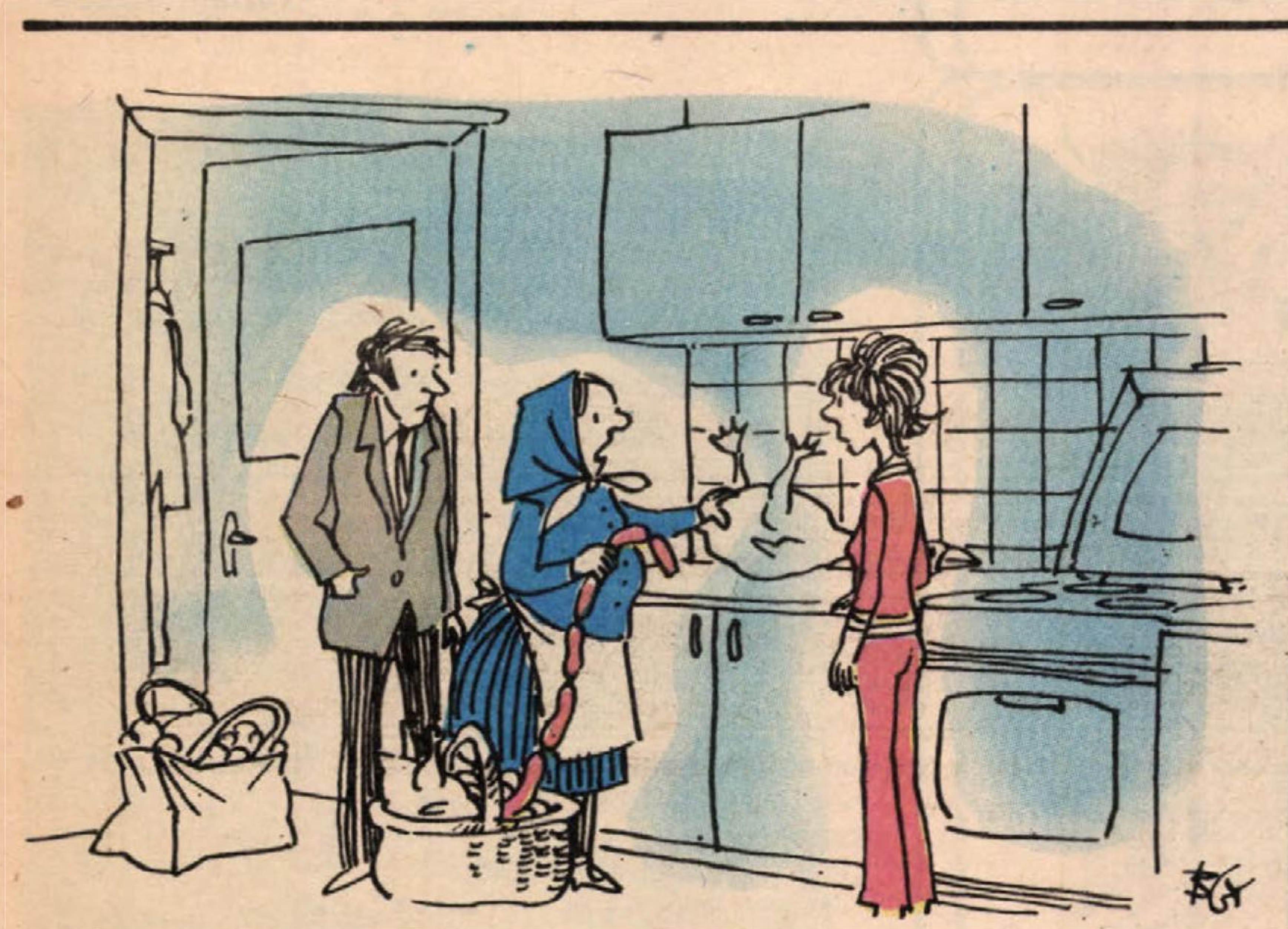
Önmagában nem, de segít — a vetésforgó!

Mármint az az általános gyakorlat, hogy aki tavaly illetékesként nyilatkozott zokni ügyben, az az idén a kisgépgyári igazgató, jövőre pedig a fotócikkek országos felelőse stb. Ilyeténképp senki nem vonható felelősségre elődje könnyelmű ígéreteiért, így igazságos.

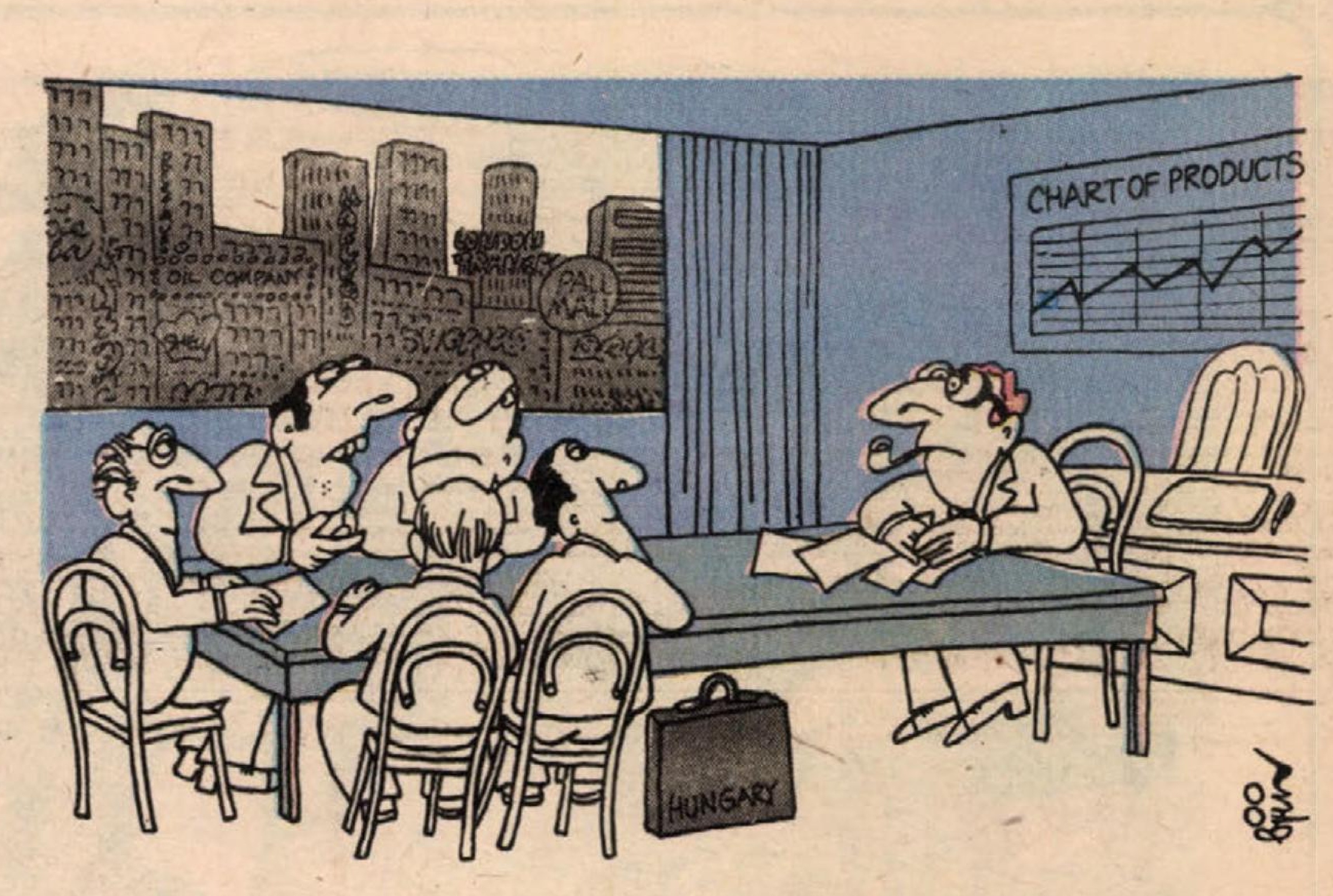
Rövid, ismeretterjesztő tanulmányom szerint főbb vonalakban ez a lessze.

Kérdés, hogy a nyájas olvasó ettől nyugodtabb lesz-e?

Kürti András

– Mióta értelmiségiek lettetek, ti folyton csak fogyókúráztok!

– Fordítsa le Mr. Brownnak, hogy a feltaláló számára már nem sikerült helyet szorítanunk a küldöttségben...

neki szabad?

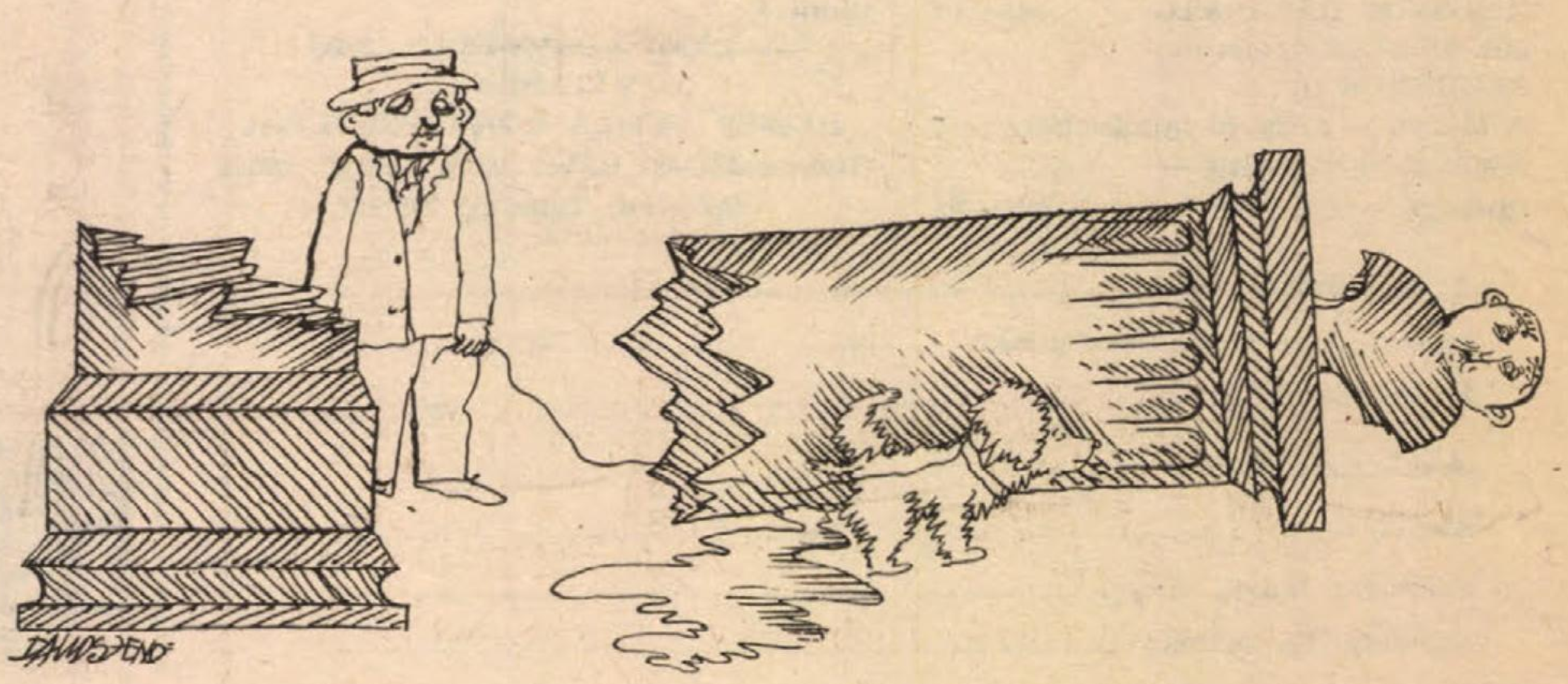

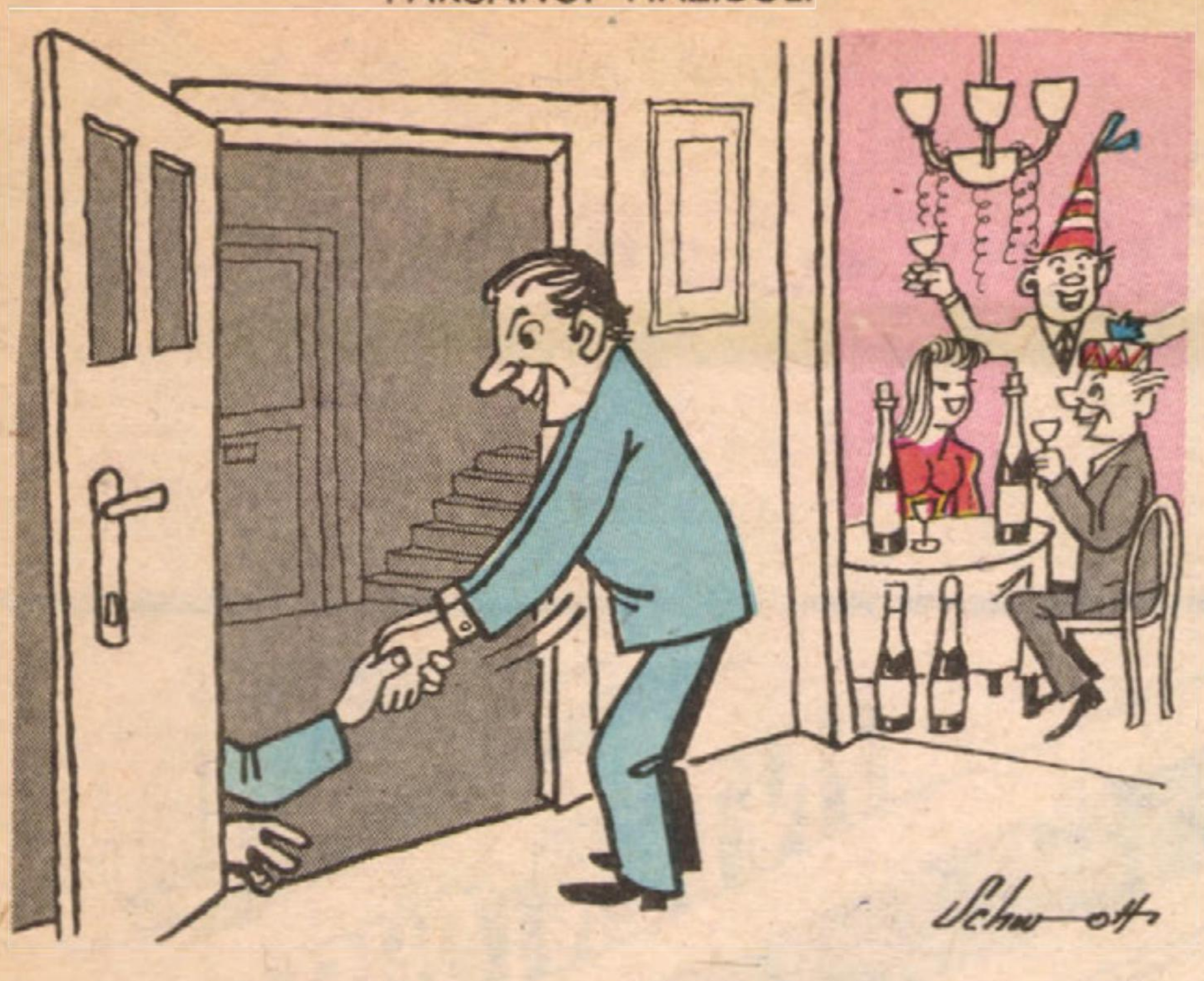

BRENNER, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, SAJDIK, LEHOCZKI, DALLOS

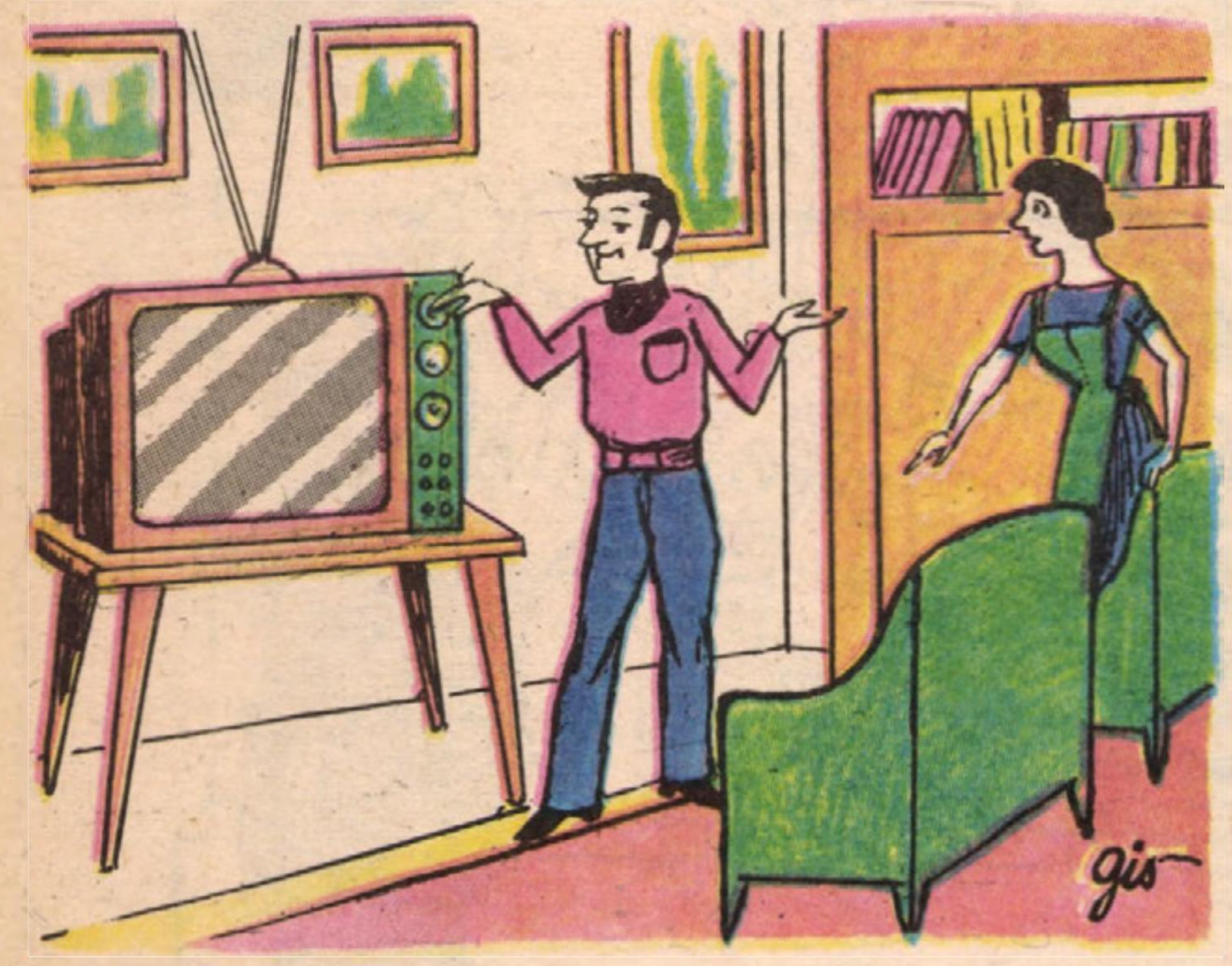

FARSANGI HÁZIBULI

– Vezess óvatosan, öregem!

VÁLÁS ELŐTT

– Ne mondd, hogy kicsinyes vagyok. Ez a gomb a tied, a többi az enyém marad!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két kocsi összeütközött. A rendőr felveszi a jegyzőkönyvet. Közben odamegy hozzá egy részeg, és így szól:
— Itt vagyok tanúnak. Mindent láttam!
— Biztos benne?
— Igen, plébános úr.

— Mi volt ma az iskolában, Gabika? — kérdezte a nagymama.
— Kémiaóránk volt, a a tanár a robbanóanyagok tulajdonságairól beszélt.
— Ez igen érdekes, s mit fogtok csinálni holnap az iskolában?
— Az iskolában? Milyen iskolában, nagymama?

A dramaturg meséli egyik barátjának:
— Amikor legördült a függöny, a terem tapsviharban tört ki.
— Miért? Mi volt a függönyre rajzolva?

AZ OLVASÓ OLDALA

LAPÁTRA A LAPÁT-ÜGYET

Nincs lapát? Van lapát? Január 8-i számunkban Könyörgés lapátért címmel közöltük Sólyom László írását: az IKV-t kérte, télvíz és havazás idején a házkezelőség adjon minden háznak legalább egy lapátot és seprűt. Azt megelőző, január 1-i számunkban

egy olvasó panaszát nyomtattuk ki: Jámbor László szerint lapát az üzletekben alig kapható, ami akadt, az is drága nyugatnémet import-lapát volt, 510 forintért.

Írásainkra reagált Katona József olvasónk (Bp. Csanády u. 8. 1132). Nemcsak a házak előtt kell eltakarítani a havat — írja —, a gépkocsik ablakait, karosszériáját is meg kell tisztítani a rárakódó hótol, azaz: autótisztításhoz való lapát sem kapható.

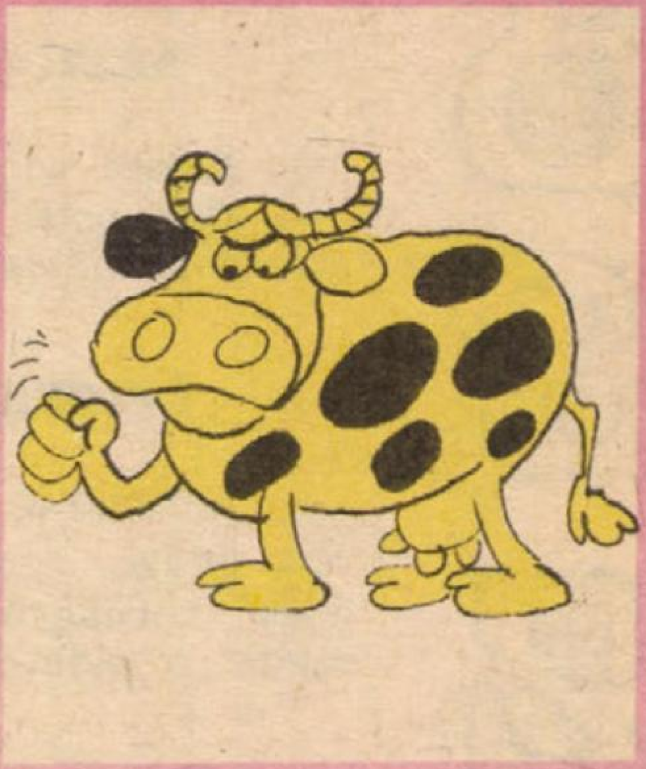
S hogy nemcsak fővárosi, de országos problémát érintettünk, ezt igazolja Kiss Sándor debreceni (Komlóssy u. 62. 4032) olvasónk hozzászólása. Ő meg azzal egészíti ki a dolgot, hogy nemcsak lapátot, de baltát, fejszét, szekercét sem lehet kapni, legalábbis tűrhető áron nem.

Lapátra kellene tenni végre ezt a lapát- (és kisbalta- és kisfejsze-) -ügyet. Eleget kellene gyártani belőlük, s megfelelő áron forgalmazni. Ilyen egyszerű.

BARANGOLÁS A TEJ SŰRŰJÉBEN

Időnként eltűnik az élelmiszer-áruházak polcairól a közkedvelt sűrített tej. A vásárló keres, kutat, a boltos rendel, de az igényeket nem tudják kielégíteni. Az utóbbi években megszokhattuk: ha tej van, nincs kupak. Ha kupak van, nincs tubus. A forgalmazó Tejipar úgy nyilatkozott: előfordul, hogy egy vagonnyit kapnak, de az utánpótlás nem biztosított. A Hajdú-Bihar megyei Tejipari Vállalat — a gyártó cég — a tubushiányra panaszkodik. A Mátravidéki Fémművek Sirokon gyártja a tubust, de már jelezte: exportkötelezettségei miatt a gyártással leáll. Így hát 1981-ben, hacsak nem jön közbe valami, a tej helyett csak a bosszúságunk sűrűsödik.

(f. i.)

Levelesládánkból

Bata Mihály olvasónk (Vác, Erdős Bernát u. 36. 2600) a Pest megyei Hírlapban olvasta A MÁV és a pontatlanság című riportot, abban Fülöp Lajos MÁV-osztályvezető nyilatkozatát. „Ha az utasok

segítenének a hólapátolásban,

nem így festenének a peronok... a vízmennyiség csak 2—3 óra erős fűtéshez elegendő, utána elfogy a víz... előfordul, hogy hűvös van a kocsikban, de annyira nem, hogy megfagyjanak az utasok" — idézi olvasónk a nyilatkozó főbb kijelentéseit, mert felháborodott rajtuk. Hiányolja ezek után: miért nem teszi közhírré a MÁV, hogy a télen utazók vigyenek magukkal lapátot, és a vonat indulásáig takarítsanak havat, meg vizet is vigyenek a mozdonyokból kifogyott víz pótlására. Felháborodásával is, javaslataival is egyetértünk, legfeljebb azzal egészítenénk ki, hogy a gondok enyhítésére a jegyeket is és a mozdonyt is utas kezelje, ennek fejében esetleg kedvezményesen utazhat.

Szereti a könyveket

Udvardi Ferenc olvasónk (Bp. Váci utca 9. 1052), s örömmel vette kézbe karácsonyra kapott két új kötetét, de bosszúsággal is. A művészetek története című Lyka Károly kötetet a Képzőművészeti Alap adta ki úgy, hogy az tárgymutatót nem tartalmaz, holott, igaza van olvasónknak, művészettörténeti könyvnél ez feltétlenül szükséges. A Német Szövetségi Köztársaság című új Panoráma-útikönyvnél pedig az zavarta, hogy nincs benne könyvjelzőnek használható szalagocska. Kispórolták belőle, holott a sorozat előző köteteinek mindegyikében 2—3 könyvjelző is volt.

Burgonyapelyhet Budapesten

több, mint fél éve nem lehet kapni — vajon miért? — kérdezi *Fekete Gáborné* olvasónk (Bp., Mártírok útja 56. 1027). Kezdetben lengyel burgonyapelyhet árultak, majd megjelent a hazai termék, most már hosszú ideje egyik fajta sincs, pedig mennyire megkönnyítette a háziasszonyok munkáját.

Jegenyei István (Vecsés, Torockói u. 1. 2220) megtalálta, összegyűjtötte és beküldte a

Pepsi-Cola címkéket,

szám szerint hetet. Úgy hirdették, hogy aki megtalálja és beküldi, az trikót vagy reklámtáskát kap jutalmul. Olvasónk heteken át semmit sem kapott. Aztán mégiscsak érkezett valami. Nem táska. Nem trikó. Hanem — matrica. Ilyen nagy világcég, kérdi olvasónk, miért nem tartja be az ígéretét?

TÜCSÖK és BOGÁR

Jóságos ég, kinek van erre gusztusa?! Persze nyugi, semmi kisérteties nincs a dologban. Eredetileg tejtermékről volt szó, csak hát ősszel lehullanak a levelek, télen pedig a betűk.
(Galyatetőn fotózta Kiss László, nyíregyházi olvasónk)

KANDÓ KÁLMÁN
(1869—1931)
elektromérnök, a villamos vasúti vontatás világhírű úttörője halálának 90. évfordulója.

Hogyan jött ki? Hogyan jött ki?
(A Népszavában észlelte Nádas Tibor)

A Kiskunmajsai „Jonathán" Mgtsz 1980-ban is folyamatosan vásárol letojt tyúkállományokat. Telefon: 85. Telex: 026417.

Úgy értsük, hogy le vannak tojva?
(A Kistenyésztők Lapjában fedezte fel Fekete János)

KÍNA

Csökkent a nehézipar termelése

A kiigazítás állapotában levő kínai gazdaság múlt évi eredményeiről közzétett jelentésből az derül ki, hogy 1980-ban mindössze két százalékkal növekedett Kína nehéziparának termelése. A nem végleges jelentés szerint

Világos! Ugy növekedett, mintha csökkent volna!
(Az Esti Hírlapból ollózta Lázár Attila)

Glück osztrák feltaláló hasonló kellemetlenségek elkerülésére szerkesztette riasztó kürtjét, amelynek hangját az ember nem érzékeli, de a vadállatokat már 400 méterről figyelmezteti, a kocsiban utazó állatot viszont nem zavarja. A könnyen felszerelhető duda 40

Az összes jogosítványtulajdonossal együtt: köszönjük szépen!
(Az Újítók Lapjából nyírta Somorjai Miklós, miskolci olvasónk)

SZÁMOLJUNK CSAK, LIBUSKÁM!

— A Ludas egy évre 156 forint. Egy-egy számban megjelenik átlag ötven karikatúra, vagyis évente 2600. Egy rajz tehát kereken 6 fillérjébe kerül az előfizetőnek és akkor a szöveg még ingyen van...

ABSZURD DUMÁK

REKLAMÁCIÓ

— A múltkor vettem maguknál egy golyóálló páncélinget, és már az első csatában szitává lőttek benne! Követelem, hogy térítsék vissza az árát!

— Szíveskedjék a kasszához l e b e g n i . . .

ÁRUHÁZBAN

— *Kérek egy csókot!*

— *Elfogyott! Tessék benézni a jövő héten . . .*

ÉTTEREMBEN

— Gyönge a spárga?

— Olyan gyönge, uram, hogy hordágyon hozták be reggel a piacról!

GŐG

— *Nálunk a vihar nemcsak a fákat, a villanykörtéket is kicsavarta!*

OSZTÁLYON ALULI HELY

— Hideg fogas van?

— Csak a ruhatárban, uram . . .

ANTIREKLÁM

Egyet kap, kettőt fizet!

EGY ÁLLATBARÁT VÉGRENDELETÉBŐL

„. . . a szőrmebundámat pedig kedvenc molyomra hagyom."

RÉGI NÓTA

— Lehullott a rezgőnyárfa ezüstszínű levele . . .

— Csak nincs, aki összesöpörje!

OTP-BEN

— *Kezese van?*

— *Még lábasom is!*

EGYÉNISÉG

Minden évben két hétre megszakítom a szabadságomat és elmegyek dolgozni!

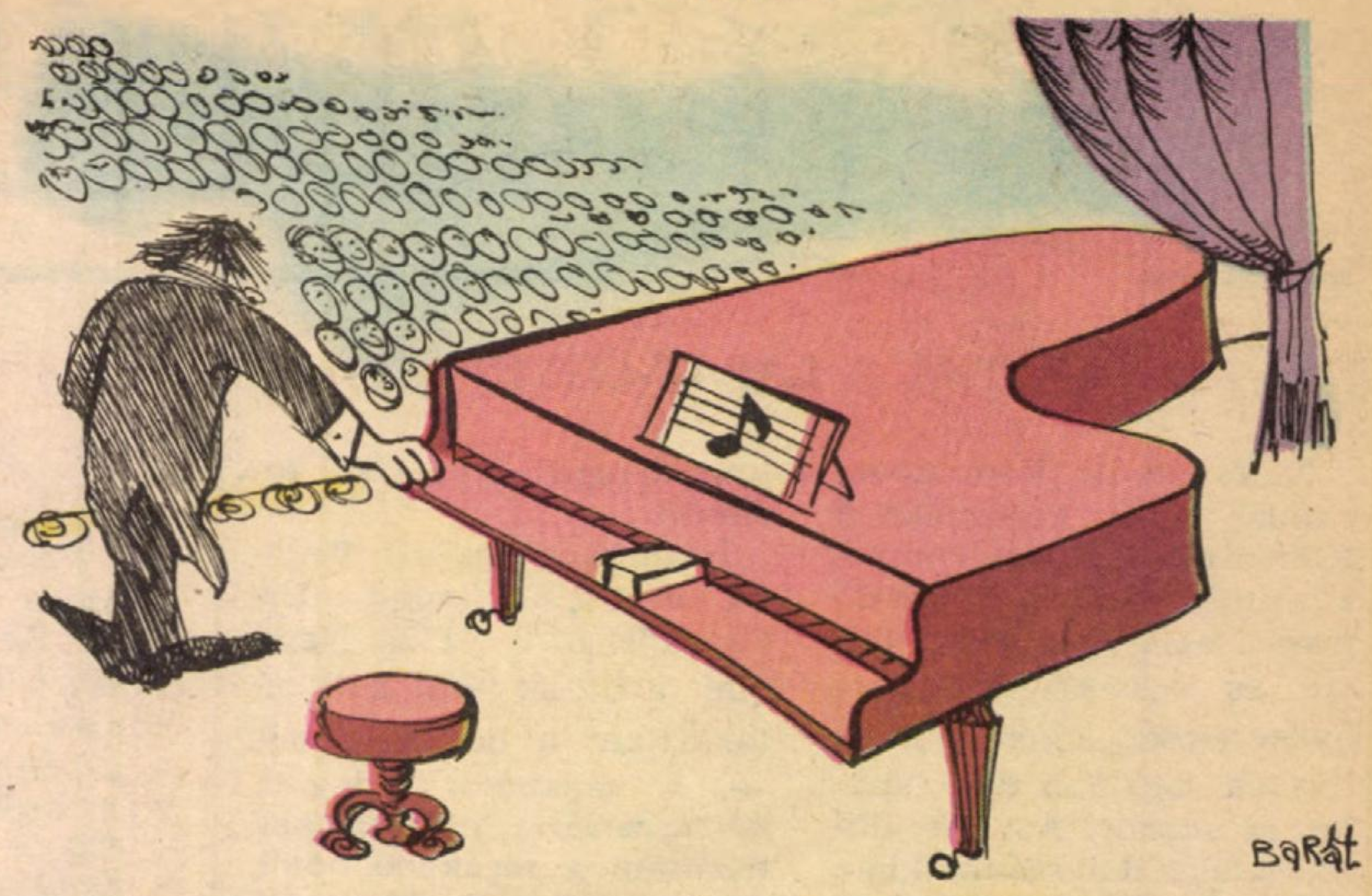
MADÁRKERESKEDŐNÉL

— Van fehér hollója?

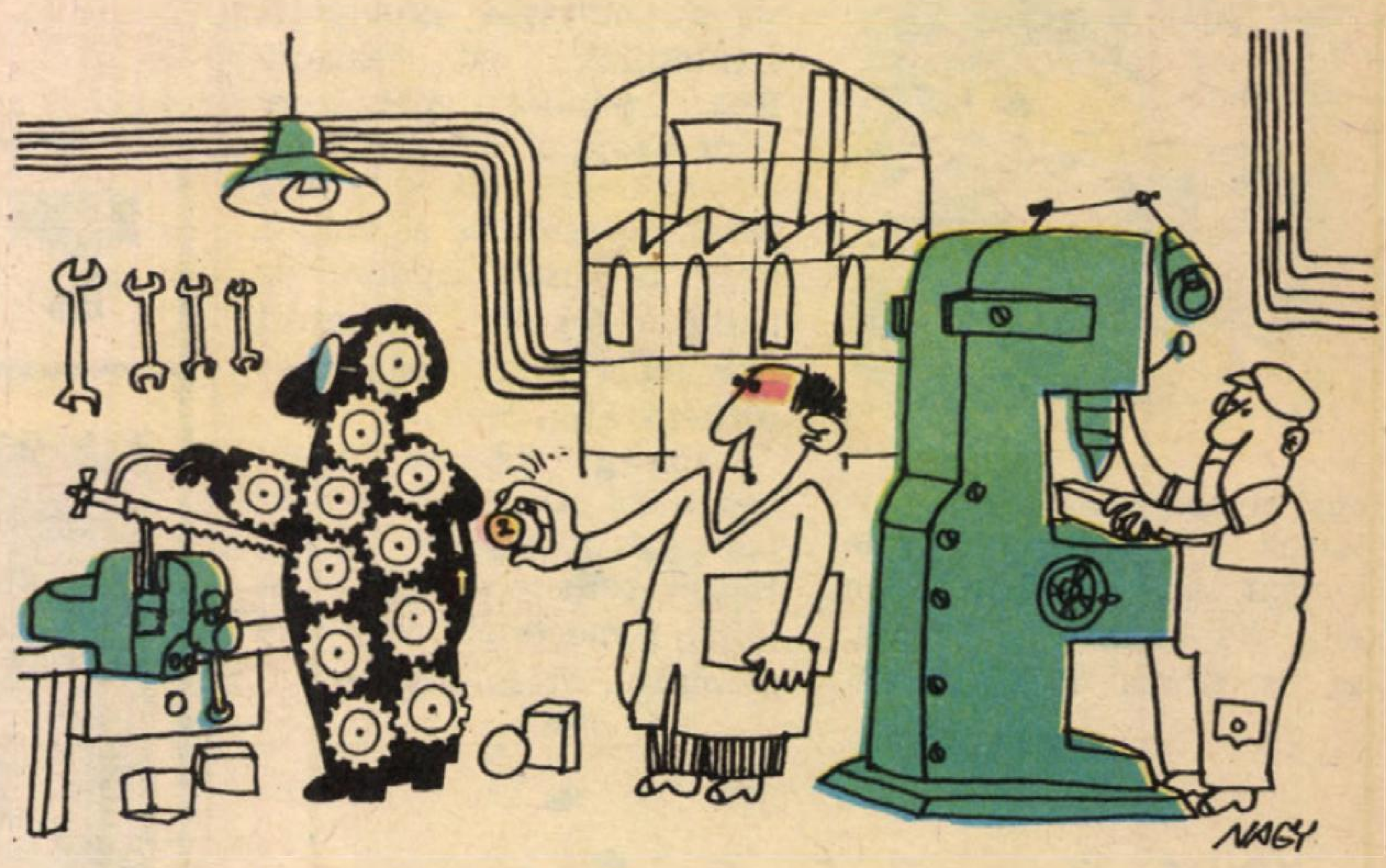
— Azonnal kimeszelek önnek egy feketét, uram!

Szilágyi György

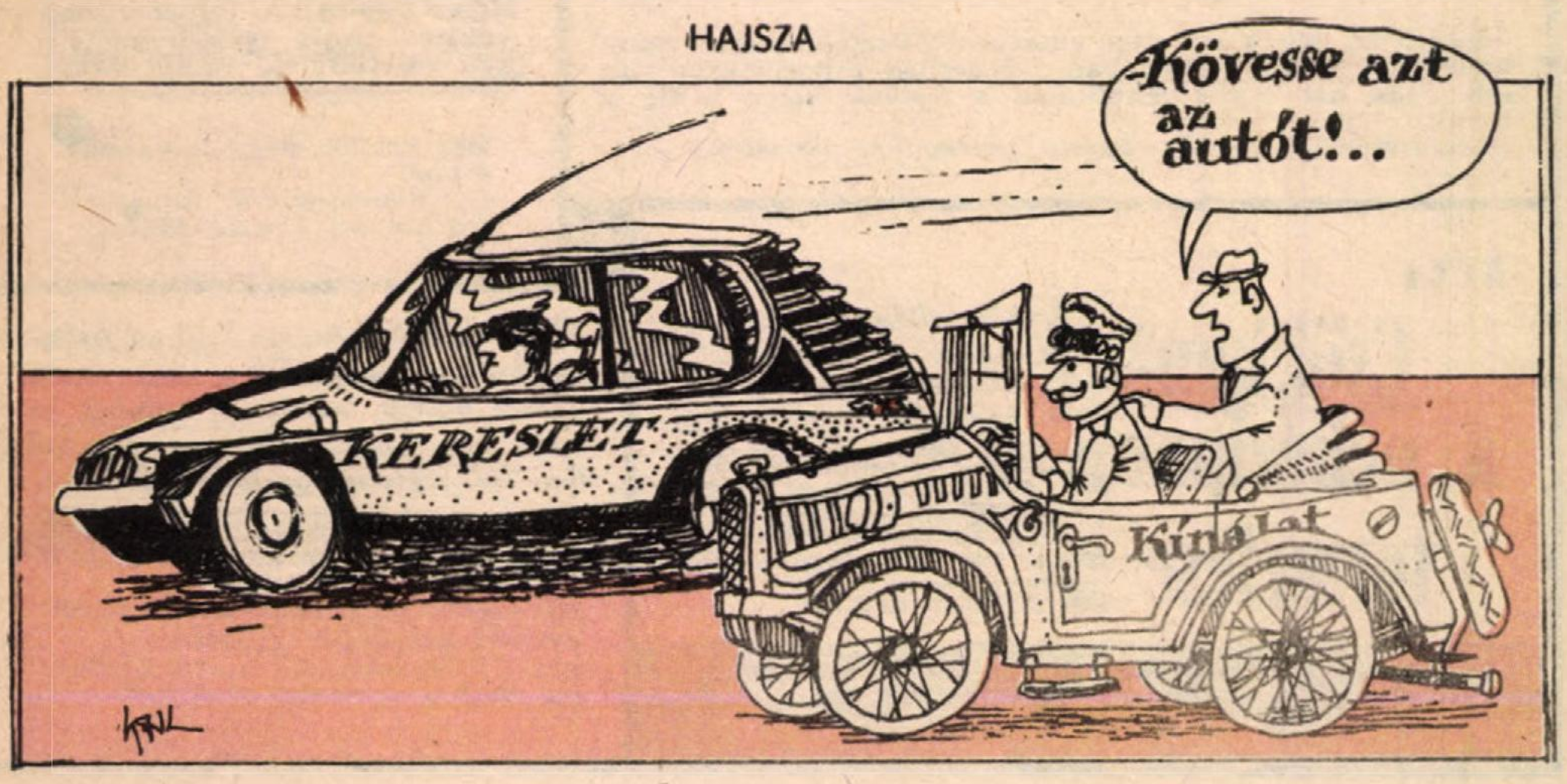
TAKARÉKOSSÁG

GÉPIES MUNKAVÉGZÉS

HAJSZA

TRIBÜN

A Bundesligából ismét hazakerült Kevin Keegan még csak egy fél szezont játszott az angol bajnokságban, de máris hatszor volt sérült, s a mérkőzések felét ki kellett hagynia.

— Annyi öltés van bennem — panaszkodott a csatár —, hogy ha valamennyit kivennék, egyszerűen szétesnék.

●

Furcsa baleset érte a svéd Hölearyd középcsatárt. A mesterlövész bajnoki mérkőzésen öt méterről bombázta kapura a labdát. A lövés a kapus térdéről iszonyatos erővel pattant vissza — éppen a csatár arcába.

Orrcsonttörés.

A szerencsétlent társai azóta csak úgy becézik: Mr. Bumeráng.

●

Egy hírneves korongjátékos panaszkodott a Toronto Globe munkatársának:

— Mégiscsak rémes, hogy bennünket mindenki műveletlen, faragatlan fickónak tekint. Pedig az igazság az, hogy én mostanáig például csak azért nem olvastam el a Karenina Annát, mert túl cikornyásnak találom Dickens stílusát.

●

A profi bokszoló apró családi perpatvar során nagyon megverte a feleségét. A válóperes tárgyaláson az asszonyka mégis nagyvonalúnak mutatkozott.

— *Még csak tartásdíjat sem követelek tőle — mondta. — Csupán azt kötöm ki, hogy olyannak hagyjon itt, amilyennek elvett.*

— *Miért? Hát milyen volt ön akkor? — kérdezte a bíró. Az asszonyka bájos pírral vonogatta a vállát:*

— *Istenem, özvegy!*

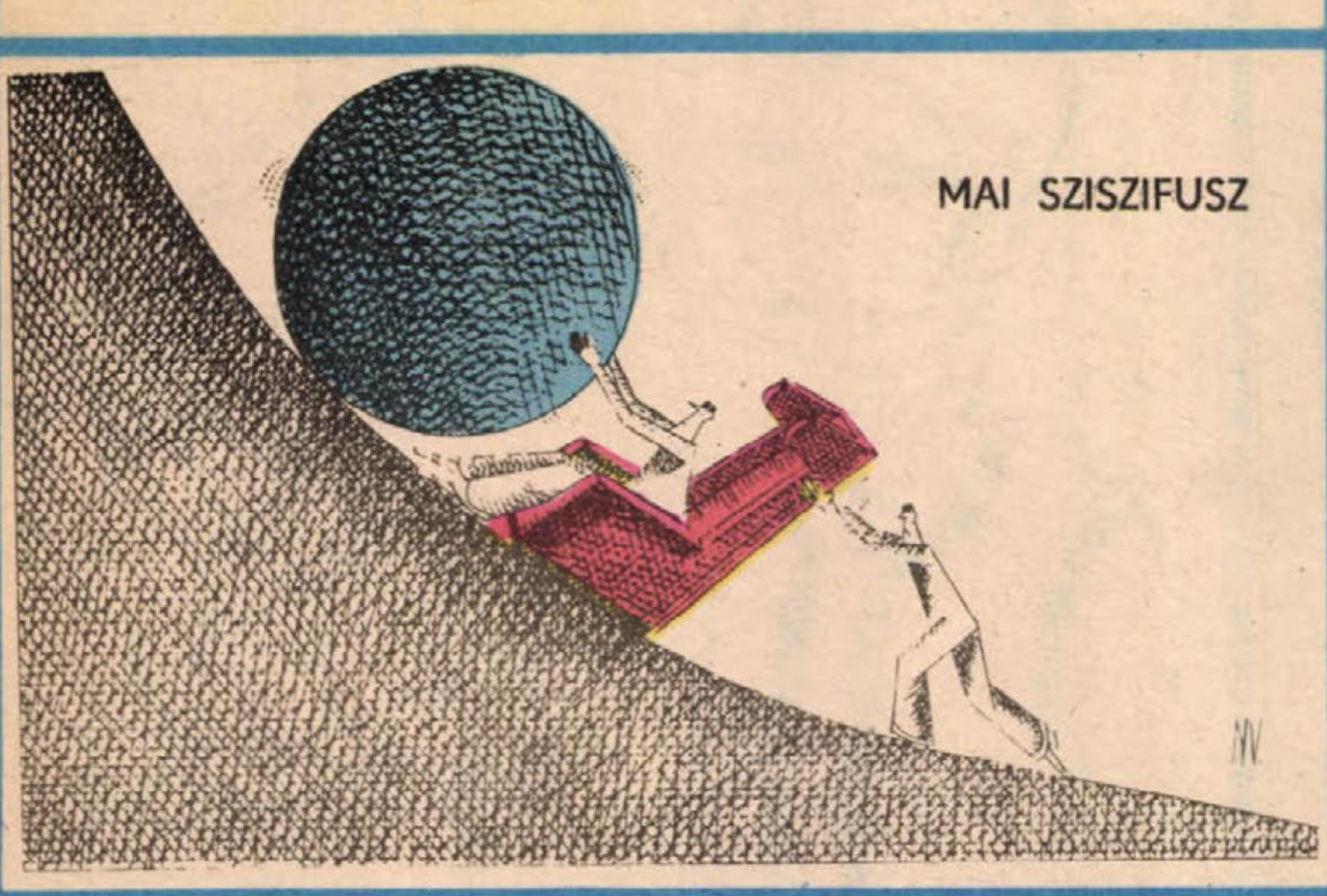
●

Az angol klub óriási ovációval fogadta az új menedzsert. Aztán — hat hónap sem telt bele — úgy kidobták, mint a huzat.

— Egy dolgot legalább megtanultam — mondta a kárvallott. — Ezentúl sosem engedem meg, hogy bárki is a lábam elé boruljon. Mert nagy a valószínűsége, hogy csak a szőnyeget akarja kirántani alólam.

(p. p.)

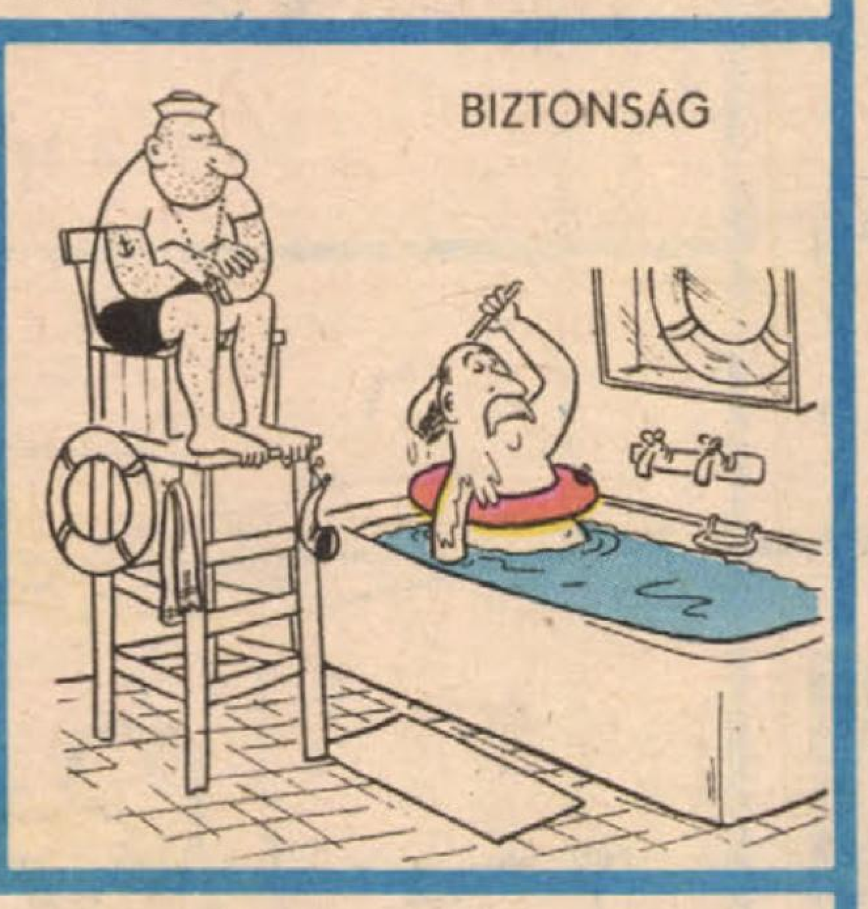
IMPORT HUMOR

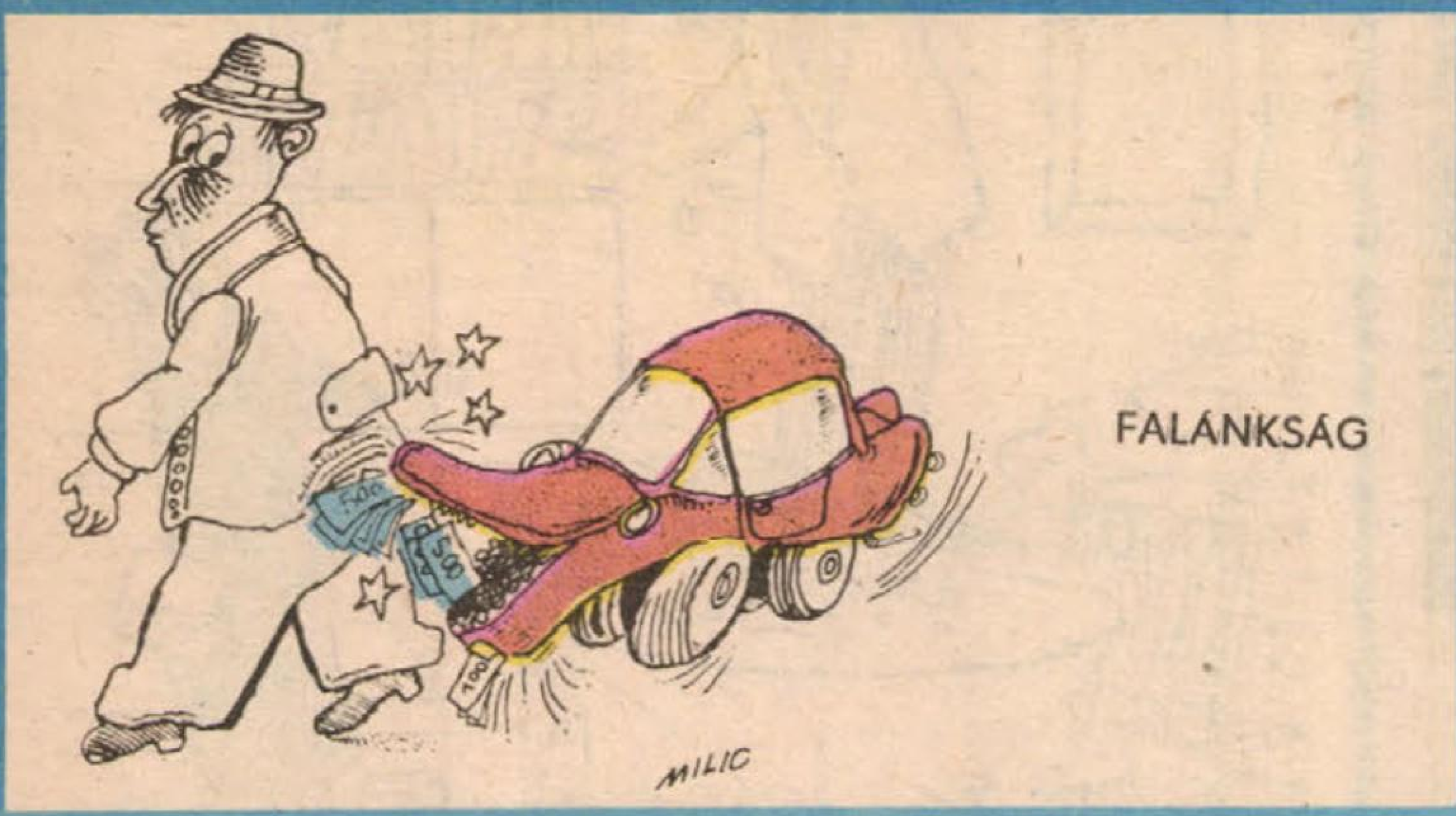
MAI SZISZIFUSZ

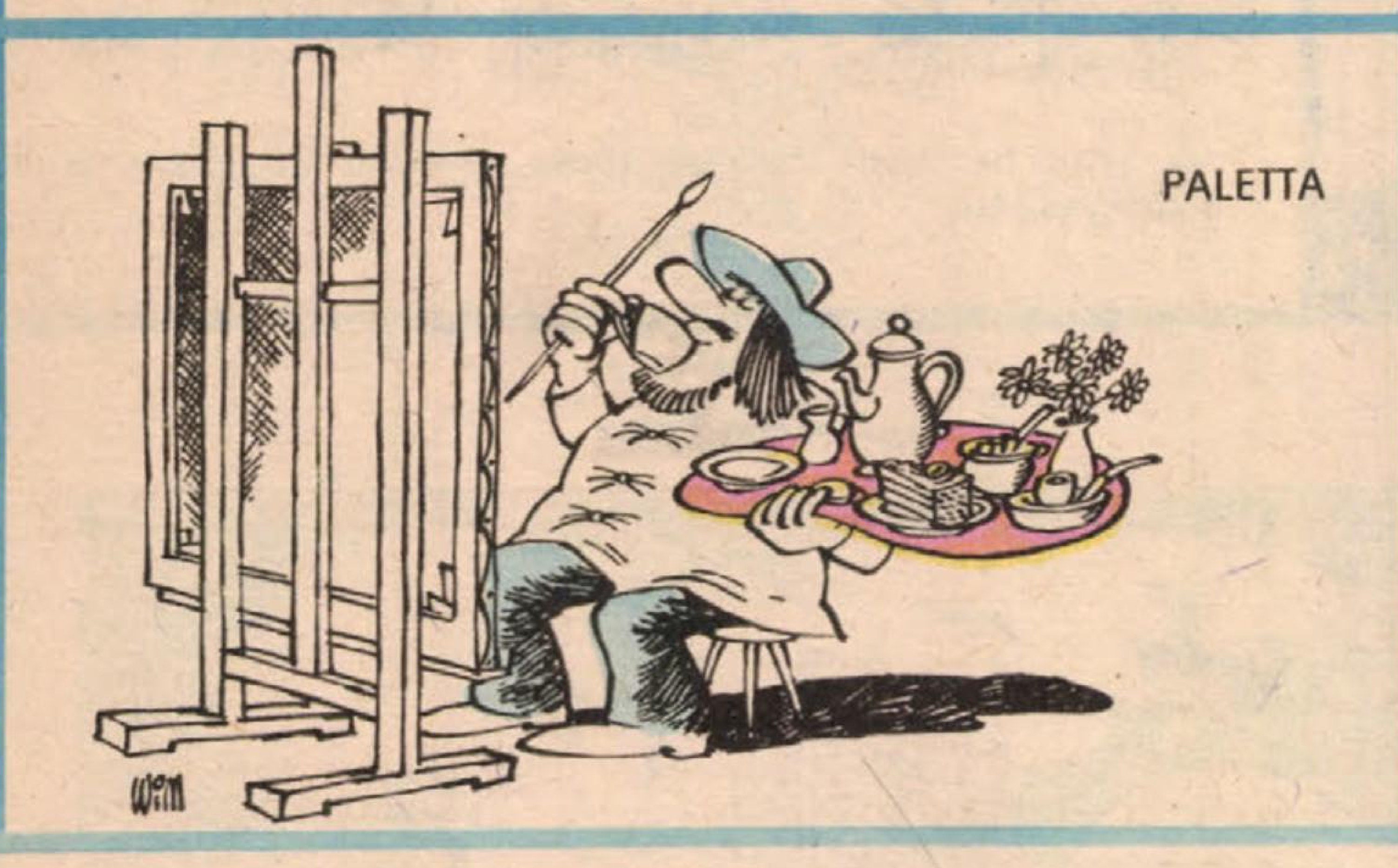
TANKOLÁS

BIZTONSÁG

FALÁNKSÁG

PALETTA

PESSZIMISTA ÍRÓ

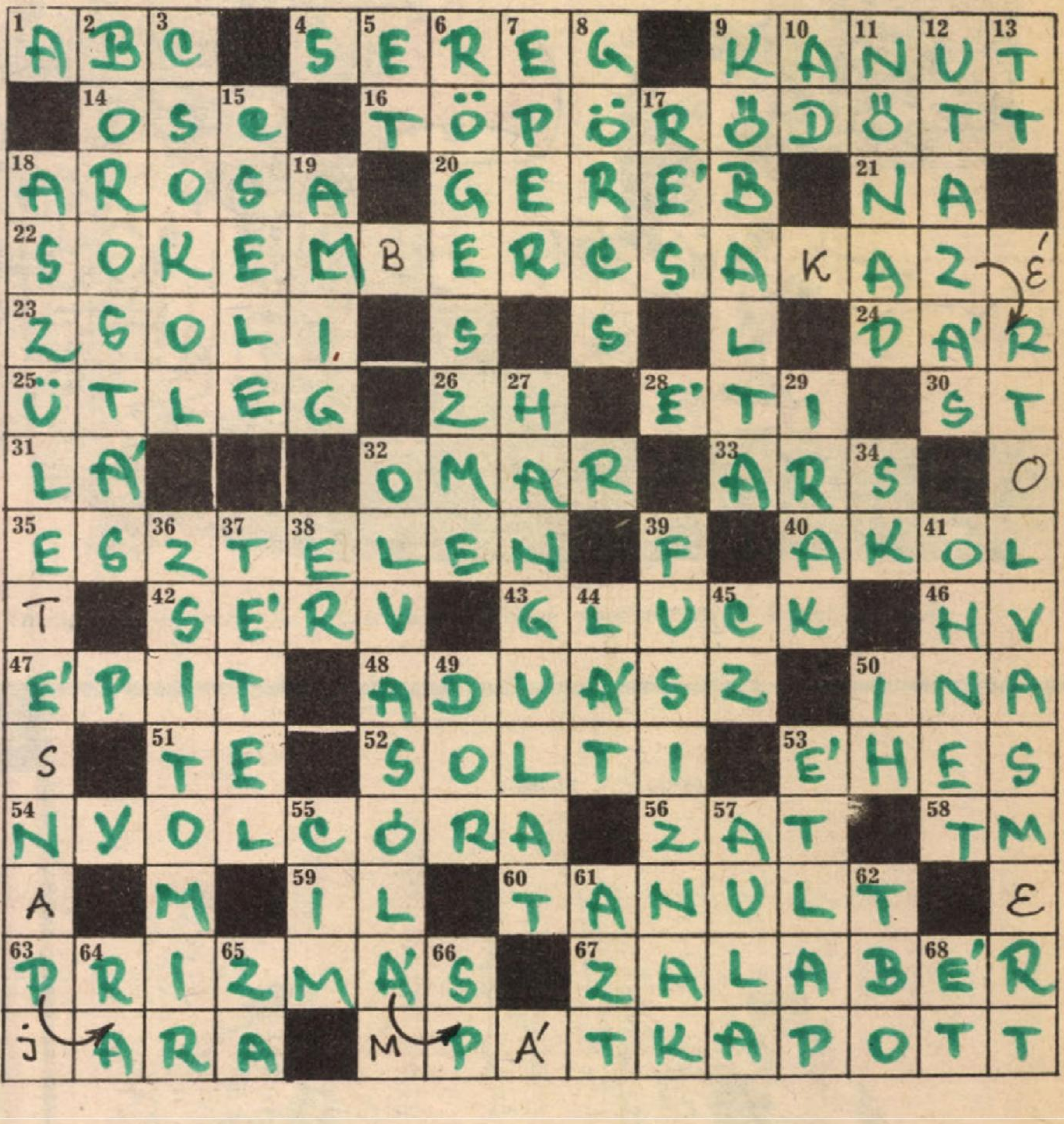
Rejtvényünk vízszintes 22., függőleges 18. és függőleges 32. soraiban a kiváló olasz író, Moravia egy mondása található. Megfejtésül csak ezt a három sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Élelmiszeráruház betűjele
4. Csapat
9. Dán királyok neve volt
14. Vízipólócsapata kiváló
16. Az öregségtől már egészen alacsony
18. Híres svájci üdülőhely
20. A Pál utcai fiúk egyik szereplője
21. A nátrium jele
23. Szerencsét jelentő lap a römiben
24. Két darab
25. Tettleges bántalmazás
26. Z. H.
28. Csigaféle jelzője
30. S. T.
31. Éneklő szótag
32. Arab férfinév
33. . . . poetica
35. Dőre, balga
40. Állati lakhely
42. Néha operációra szorul
43. Az Orpheus és Euridike zeneszerzője
46. H. V.
47. Falat emel
48. Erős lap az ultiban
50. . . . szakadtából
51. A tellur vegyjele
52. Világhírű magyar karmester (külföldön él)
53. Enni szeretne
54. Egy nap harmada
56. Után . . .
58. Toldi monogramja
59. Olasz névelő
60. Nem volt iskolakerülő
63. Látcső van ilyen
67. Helység a Zala folyó mellett

FÜGGŐLEGES

2. Nem borotválkozott két napja
3. Szeretetének vagy szerelmének ad kifejezést
5. Latin és
6. Nagyon makacs tévhit
7. Gyümölcs
8. Izmok fájdalmas összehúzódása
9. A legősibb munkaeszköz
10. . . . abszurdum
11. Amikor virág jár a hölgyeknek
12. Milliók szenvedélyes időtöltése
13. Azonos betűk
15. Patak, melybe II. Lajos király belefulladt
17. Nyílás, hasadék
19. Időhatározó
27. Kedélyállapot
29. Arab állam
34. Saját kezűleg
36. Város a Szovjetunióban, Kijevtől nyugatra
37. Érettségiző húzza
38. Német „ő"
39. „Maszek-munkát végeznek állami gépeken"
41. „A vasgyáros" francia írója
44. Van szeme
45. Régi magyar C betű
49. Görög törzs volt
50. Vissza: szólít
53. Olvasnivaló annak, aki az 53 vízszintesben szerepel
55. Levélre írandó
57. Gyűlésterem, díszterem, esetleg fejedelmi udvar
61. Nem ezt
62. Összekevert bot
61. Egyiptomi napisten volt
65. B-vel a végén lóeledel
66. S. P.
68. Az 53 függ. kezdete

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V , József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-05 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

A VADNYUGATON

című rejtvényünk megfejtése:

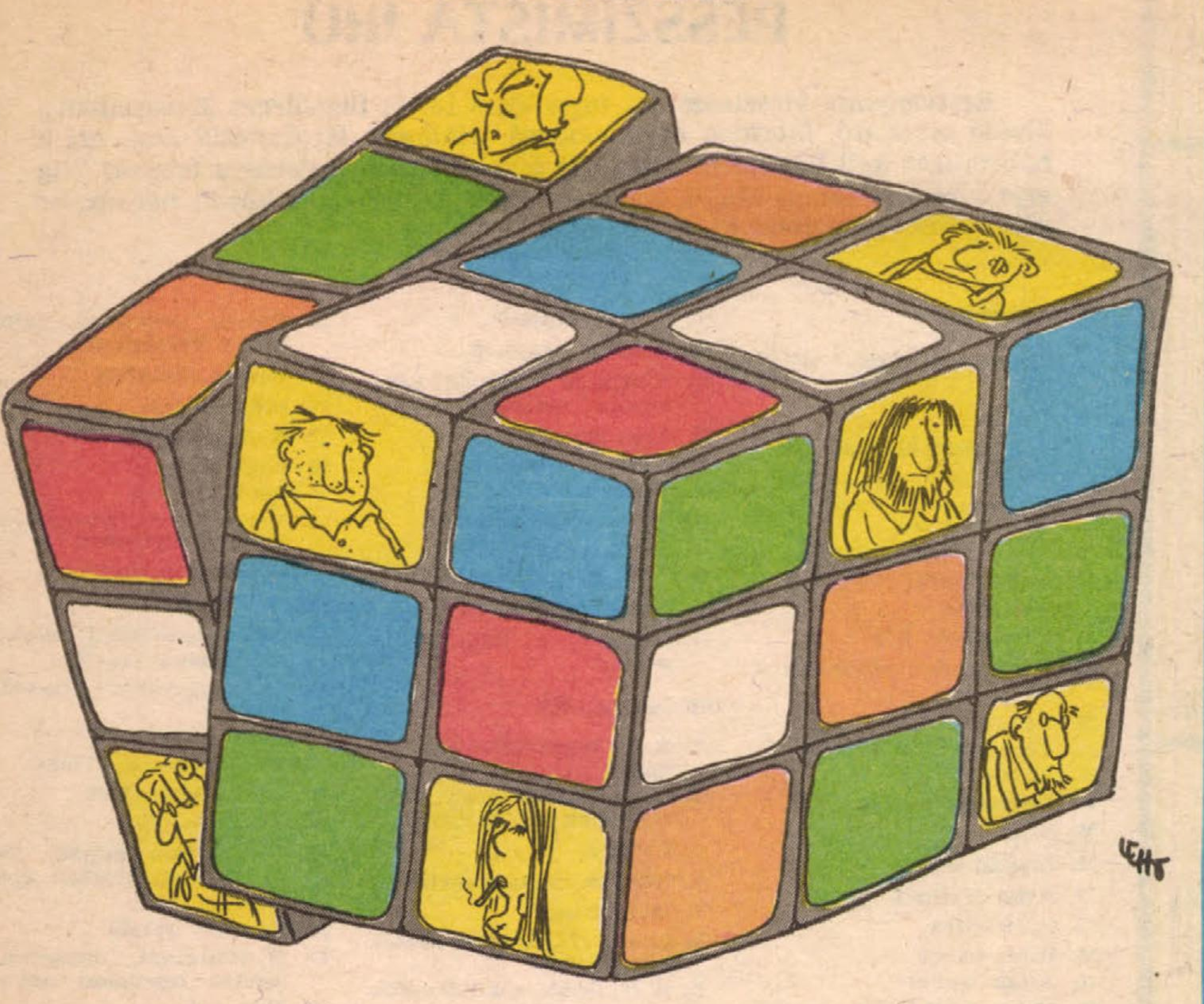
— Tegnap a kocsmánál utánad lőttem, te pedig hátra sem fordultál.

200—200 forintot nyert:

Ichnát Sándorné, Gödöllő, Babati u. 1. 2100;
Kiss Erzsébet, Pécel, Sárközi u. 16. 2119;
Olveczky Nándor, Bp., Árpád u. 8. 1215

A nyereményeket postán küldjük el.

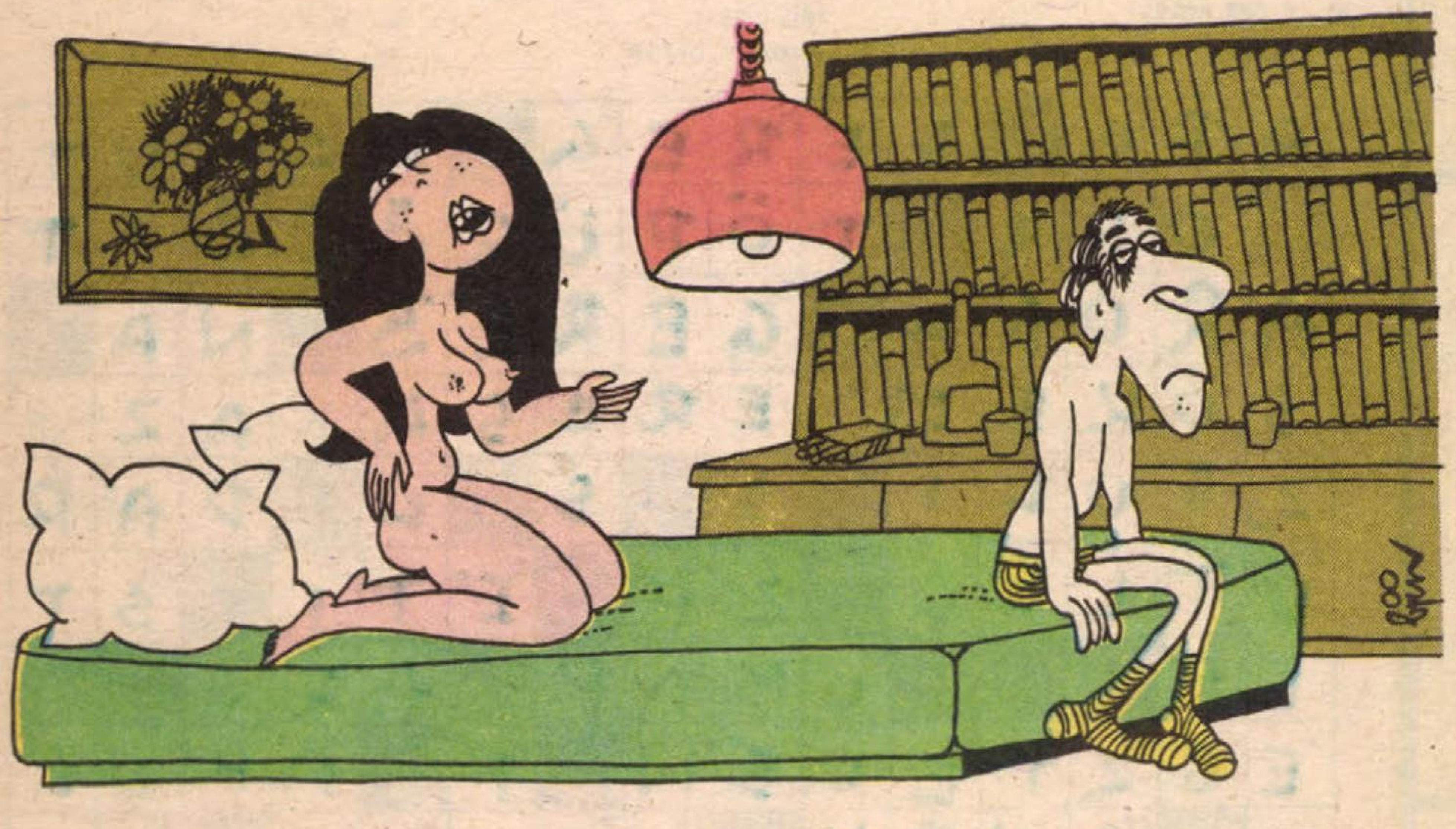
CSALÁDI BŰVÖS KOCKA

NŐI DOLGOK

– Ez a saját szemed?

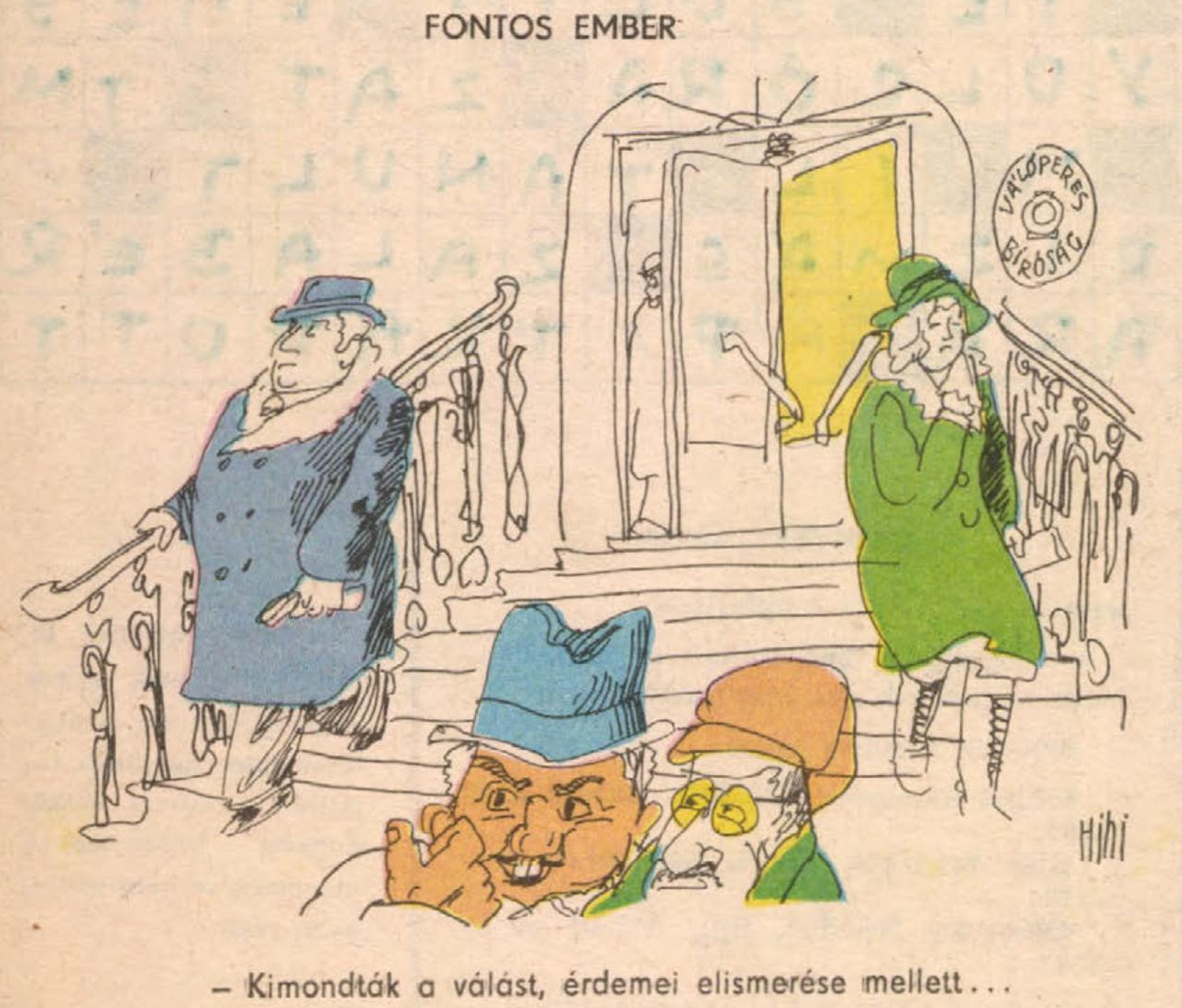

– Kellett neked folyton mások szexuális panaszait olvasnod az újságban?!

– Lásd be, hogy csak te tudsz elmenni megújítani a lakásigénylést!

FONTOS EMBER

– Kimondták a válást, érdemei elismerése mellett...

TÁRSASHÁZ-ÉPÍTKEZÉS

